ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ, ΕΥΡΑΤΟΜ) 2020/2223 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Δεκεμβρίου 2020

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 όσον αφορά τη συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και την αποτελεσματικότητα των ερευνών της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 325,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, και ιδίως το άρθρο 106α,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου ([1]),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ([2]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η έκδοση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]) και του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου ([4]) ενίσχυσε ουσιαστικά τα διαθέσιμα μέσα της Ένωσης για την προστασία των οικονομικών της συμφερόντων μέσω του ποινικού δικαίου. Η θέσπιση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας αποτελεί βασική προτεραιότητα στην πολιτική της Ένωσης για την ποινική δικαιοσύνη και την καταπολέμηση της απάτης, καθώς έχει την εξουσία να διεξάγει ποινικές έρευνες και να απαγγέλλει κατηγορίες σχετικά με ποινικά αδικήματα που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης, κατά την έννοια της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1371, στα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

(2) Για να προστατεύει τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (η «Υπηρεσία») διενεργεί διοικητικές έρευνες σχετικά με διοικητικές παρατυπίες και αξιόποινες συμπεριφορές. Κατά την ολοκλήρωση των ερευνών της, μπορεί να διατυπώνει συστάσεις δικαστικού χαρακτήρα προς τις εθνικές εισαγγελικές αρχές, προκειμένου να καταστήσει εφικτή την απαγγελία κατηγοριών και την άσκηση διώξεων στα κράτη μέλη από αυτές. Στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, θα γνωστοποιεί υπόνοιες ποινικών αδικημάτων στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και θα συνεργάζεται με την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία στο πλαίσιο των ερευνών της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

(3) Ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([5]) θα πρέπει να τροποποιηθεί και να προσαρμοστεί λαμβάνοντας υπόψη την έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939. Οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 που διέπουν τη σχέση μεταξύ της Υπηρεσίας και της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας θα πρέπει να αντικατοπτρίζονται και να συμπληρώνονται από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013, προκειμένου να διασφαλίζεται το υψηλότερο επίπεδο προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης μέσω συνεργειών μεταξύ τους, διασφαλίζοντας παράλληλα τη στενή συνεργασία, την ανταλλαγή πληροφοριών, τη συμπληρωματικότητα και την αποφυγή της αλληλεπικάλυψης ενεργειών.

([1]) ΕΕ C 42 της 1.2.2019, σ. 1.

([2]) Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Απριλίου 2019 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 4ης Δεκεμβρίου 2020 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2020 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

([3]) Οδηγία (ΕΕ) 2017/1371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2017, σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης (ΕΕ L 198 της 28.7.2017, σ. 29).

([4]) Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (ΕΕ L 283 της 31.10.2017, σ. 1).

([5]) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ L 248 της 18.9.2013, σ. 1).

(4) Δεδομένου του κοινού τους στόχου που συνίσταται στη διαφύλαξη της ακεραιότητας του προϋπολογισμού της Ένωσης, η Υπηρεσία και η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα πρέπει να συνάψουν και να διατηρούν στενή σχέση που θα βασίζεται στην αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας και θα έχει ως στόχο να διασφαλίζει τη συμπληρωματικότητα των αντίστοιχων εντολών τους και τον συντονισμό της δράσης τους, ειδικότερα όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής της ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας. Η σχέση μεταξύ της Υπηρεσίας και της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας θα πρέπει να συμβάλλει στο να διασφαλίζεται ότι χρησιμοποιούνται όλα τα μέσα για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης.

(5) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939, η Υπηρεσία, καθώς και τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί της Ένωσης και οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, οφείλουν να γνωστοποιούν στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση κάθε υπόνοια αξιόποινης συμπεριφοράς ως προς την οποία η Εισαγγελία μπορεί να ασκήσει την αρμοδιότητά της. Δεδομένου ότι η εντολή της Υπηρεσίας είναι η διεξαγωγή διοικητικών ερευνών σε περιπτώσεις απάτης, διαφθοράς και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, η Υπηρεσία βρίσκεται στην πλέον κατάλληλη θέση και διαθέτει τον καταλληλότερο εξοπλισμό να ενεργεί ως εταίρος και προνομιούχος πηγή πληροφοριών για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.

(6) Στοιχεία που υποδεικνύουν πιθανή αξιόποινη συμπεριφορά η οποία εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας μπορεί να υπάρχουν σε αρχικούς ισχυρισμούς που λαμβάνει η Υπηρεσία ή να προκύπτουν μόνο κατά τη διάρκεια διοικητικής έρευνας που έχει κινήσει η Υπηρεσία λόγω υπόνοιας διοικητικής παρατυπίας. Για τη συμμόρφωση με την υποχρέωση υποβολής γνωστοποιήσεων στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, η Υπηρεσία θα πρέπει, ως εκ τούτου να γνωστοποιεί υπόνοιες αξιόποινης συμπεριφοράς σε οποιοδήποτε στάδιο πριν ή κατά τη διάρκεια των ερευνών της.

(7) Στον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939 προσδιορίζονται τα ελάχιστα στοιχεία που θα πρέπει να περιλαμβάνουν οι γνωστοποιήσεις. Η Υπηρεσία μπορεί να χρειαστεί να διενεργήσει προκαταρκτική αξιολόγηση των ισχυρισμών για να εξακριβώσει το αληθές των εν λόγω στοιχείων και να συγκεντρώσει τις απαραίτητες πληροφορίες. Η Υπηρεσία θα πρέπει να διενεργεί την εν λόγω αξιολόγηση ταχύτατα και χρησιμοποιώντας μέσα τα οποία δεν θέτουν σε κίνδυνο ενδεχόμενη μελλοντική ποινική έρευνα. Με την ολοκλήρωση της αξιολόγησής της, η Υπηρεσία θα πρέπει να υποβάλει γνωστοποίηση στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία στην περίπτωση που εντοπίσει υπόνοια αδικήματος το οποίο εμπίπτει στην αρμοδιότητα της τελευταίας.

(8) Λαμβανομένης υπόψη της εμπειρογνωσίας της Υπηρεσίας, τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί της Ένωσης που έχουν θεσπιστεί από, ή βάσει των Συνθηκών («θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί») θα πρέπει να μπορούν να χρησιμοποιούν την Υπηρεσία για τη διενέργεια μιας τέτοιας προκαταρκτικής αξιολόγησης των ισχυρισμών που τους υποβάλλονται.

(9) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939, η Υπηρεσία θα πρέπει καταρχήν να μην κινεί διοικητική έρευνα εκ παραλλήλου με έρευνα που διενεργείται από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία για τα ίδια πραγματικά περιστατικά. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης ενδέχεται να απαιτηθεί η Υπηρεσία να διεξαγάγει συμπληρωματική διοικητική έρευνα πριν από την ολοκλήρωση της ποινικής διαδικασίας που έχει κινήσει η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, με σκοπό να διαπιστωθεί αν είναι αναγκαία η λήψη προληπτικών μέτρων ή η εκτέλεση δημοσιονομικών, πειθαρχικών ή διοικητικών ενεργειών. Μια τέτοια συμπληρωματική έρευνα μπορεί να ενδείκνυται, μεταξύ άλλων, για την ανάκτηση οφειλόμενων ποσών στον προϋπολογισμό της Ένωσης που αποτελούν αντικείμενο ειδικών κανόνων παραγραφής, όπου τα ποσά που διακυβεύονται είναι πολύ μεγάλα ή όταν υπάρχει ανάγκη να αποφευχθούν περαιτέρω δαπάνες σε καταστάσεις κινδύνου μέσω διοικητικών μέτρων.

(10) Για την εφαρμογή της απαίτησης περί μη αλληλεπικάλυψης των ερευνών, η έννοια «ίδια πραγματικά περιστατικά» θα πρέπει να εξετάζεται, υπό το πρίσμα της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ), για την αρχή *ne bis in idem*, ώστε να σημαίνει ότι τα υπό εξέταση πραγματικά περιστατικά είναι πανομοιότυπα ή ουσιαστικά ίδια και νοούνται υπό την έννοια ενός συνόλου συγκεκριμένων περιστάσεων που συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους στον χρόνο και τον χώρο.

(11) Στον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939 προβλέπεται ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί να ζητήσει από την Υπηρεσία τη διεξαγωγή συμπληρωματικών διοικητικών ερευνών. Ελλείψει τέτοιου αιτήματος, θα πρέπει να είναι δυνατή η διενέργεια τέτοιων συμπληρωματικών ερευνών με πρωτοβουλία της Υπηρεσίας υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις αφού ληφθεί η γνώμη της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας. Συγκεκριμένα, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να προβάλει αντίρρηση για την έναρξη ή τη συνέχιση έρευνας από την Υπηρεσία, ή για την εκτέλεση ορισμένων ενεργειών σχετικών με κάποια από τις έρευνές της, κυρίως προκειμένου να διαφυλάξει την αποτελεσματικότητα των ερευνών και των εξουσιών της. Η Υπηρεσία δεν θα πρέπει να προβαίνει σε ενέργεια στην οποία η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία έχει προβάλει αντίρρηση. Όπου η Υπηρεσία ανοίγει έρευνα ελλείψει τέτοιας αντίρρησης, θα πρέπει να διενεργεί την εν λόγω έρευνα σε στενή διαβούλευση με την Εισαγγελία.

(12) Η Υπηρεσία θα πρέπει να στηρίζει ενεργά τις έρευνες της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας. Στο πλαίσιο αυτό, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα πρέπει να μπορεί να ζητεί από την Υπηρεσία να υποστηρίξει ή να συμπληρώσει τις ποινικές έρευνές της μέσω της άσκησης των εξουσιών της δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013. Η Υπηρεσία θα πρέπει να παρέχει αυτή τη στήριξη εντός των ορίων των εξουσιών της και εντός του πλαισίου που προβλέπεται στον εν λόγω κανονισμό.

(13) Για τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας του συντονισμού, της συνεργασίας και της διαφάνειας, η Υπηρεσία και η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, θα πρέπει να ανταλλάσσουν πληροφορίες σε συνεχή βάση. Η ανταλλαγή πληροφοριών που προηγείται της κίνησης των ερευνών από την Υπηρεσία ή την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία είναι ιδιαιτέρως σημαντική για να εξασφαλίζεται κατάλληλος συντονισμός μεταξύ των αντίστοιχων ενεργειών τους, για τη διασφάλιση της συμπληρωματικότητας και για την αποφυγή αλληλεπικαλύψεων. Προς τούτο, η Υπηρεσία και η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα πρέπει να κάνουν χρήση της λειτουργίας σύμπτωσης/απουσίας σύμπτωσης (hit/no-hit) στα οικεία συστήματα διαχείρισης υποθέσεων. Η Υπηρεσία και η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα πρέπει να προσδιορίσουν τη διαδικασία και τους όρους της εν λόγω ανταλλαγής πληροφοριών στους οικείους διακανονισμούς εργασίας. Προκειμένου να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή των κανόνων που επιδιώκουν την αποφυγή αλληλεπικαλύψεων και διασφαλίζουν τη συμπληρωματικότητα, η Υπηρεσία και η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα πρέπει να συμφωνήσουν ορισμένες προθεσμίες για την ανταλλαγή πληροφοριών.

(14) Στην έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την αξιολόγηση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013, της 2ας Οκτωβρίου 2017 («έκθεση αξιολόγησης της Επιτροπής») διατυπώθηκε το συμπέρασμα ότι οι αλλαγές του 2013 στο νομικό πλαίσιο επέφεραν σαφείς βελτιώσεις όσον αφορά τη διενέργεια των ερευνών, τη συνεργασία με τους εταίρους και τα δικαιώματα των ενδιαφερομένων. Ταυτόχρονα, η έκθεση αξιολόγησης της Επιτροπής επισήμανε ορισμένες ελλείψεις που επηρεάζουν την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα των ερευνών.

(15) Είναι αναγκαίο να γίνουν ενέργειες για τα πλέον σαφή πορίσματα της έκθεσης αξιολόγησης της Επιτροπής μέσω τροποποιήσεων του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013. Οι εν λόγω τροποποιήσεις είναι αναγκαίες βραχυπρόθεσμα ώστε να ενισχυθεί το πλαίσιο των ερευνών της Υπηρεσίας προκειμένου η Υπηρεσία να παραμείνει ισχυρή και σε πλήρη λειτουργία και να συμπληρώνει με διοικητικές έρευνες την βάσει του ποινικού δικαίου προσέγγιση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, χωρίς να επέλθει αλλαγή στην εντολή ή στις εξουσίες της Υπηρεσίας. Οι τροποποιήσεις αφορούν πρωτίστως τομείς στους οποίους η έλλειψη σαφήνειας του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 θα μπορούσε να παρεμποδίσει την αποτελεσματική διενέργεια των ερευνών της Υπηρεσίας, όπως η διεξαγωγή επιτόπιων ελέγχων και εξακριβώσεων, η δυνατότητα πρόσβασης σε στοιχεία τραπεζικών λογαριασμών ή το παραδεκτό των εκθέσεων που καταρτίζει η Υπηρεσία σχετικά με υποθέσεις ως αποδεικτικών στοιχείων σε διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες.

(16) Οι τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 δεν θίγουν τις διαδικαστικές εγγυήσεις που είναι εφαρμοστέες στο πλαίσιο των ερευνών. Η Υπηρεσία δεσμεύεται από τις διαδικαστικές εγγυήσεις του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 και του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου ([6]) και εκείνες που περιλαμβάνονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με το εν λόγω πλαίσιο, η Υπηρεσία οφείλει να διενεργεί τις έρευνές της κατά τρόπο αντικειμενικό και αμερόληπτο και με εμπιστευτικότητα, να αναζητά αποδείξεις για τη διαπίστωση της ενοχής ή της αθωότητας των ενδιαφερομένων και να αναλαμβάνει ερευνητική δράση βάσει γραπτής εξουσιοδότησης και κατόπιν ελέγχου νομιμότητας. Η Υπηρεσία απαιτείται να διασφαλίζει τον σεβασμό των δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων στο πλαίσιο των ερευνών της, συμπεριλαμβανομένου του τεκμηρίου της αθωότητας και του δικαιώματος να αποφύγουν την αυτοενοχοποίηση. Όταν εξετάζονται, οι ενδιαφερόμενοι έχουν, μεταξύ άλλων, το δικαίωμα να επικουρούνται από πρόσωπο της επιλογής τους, να εγκρίνουν τα πρακτικά της εξέτασης και να χρησιμοποιούν οποιαδήποτε από τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Οι ενδιαφερόμενοι έχουν επίσης το δικαίωμα να διατυπώνουν παρατηρήσεις σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης προτού συναχθούν συμπεράσματα.

(17) Τα πρόσωπα που καταγγέλλουν απάτη, διαφθορά και κάθε άλλη παράνομη δραστηριότητα εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης θα πρέπει να προστατεύονται από την οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([7]).

(18) Όταν η Υπηρεσία εκτελεί, στο πλαίσιο της εντολής της, μέτρα στήριξης κατόπιν αιτήματος της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, με σκοπό την προστασία του παραδεκτού των αποδεικτικών στοιχείων, καθώς και των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των διαδικαστικών εγγυήσεων, ενώ παράλληλα αποτρέπει την αλληλεπικάλυψη των ερευνών και παρέχει αποτελεσματική και συμπληρωματική συνεργασία, η Υπηρεσία και η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία , ενεργώντας σε στενή συνεργασία, θα πρέπει να διασφαλίζουν την τήρηση των διαδικαστικών εγγυήσεων που προβλέπονται στο κεφάλαιο VI του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939.

([6]) Κανονισμός (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 1996, σχετικά με τους ελέγχους και εξακριβώσεις που διεξάγει επιτοπίως η Επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες (ΕΕ L 292 της 15.11.96, σ. 2).

([7]) Οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης (ΕΕ L 305 της 26.11.2019, σ. 17).

(19) Η Υπηρεσία έχει την εξουσία να διεξάγει επιτόπιους ελέγχους και εξακριβώσεις που της επιτρέπουν να έχει πρόσβαση σε εγκαταστάσεις και έγγραφα οικονομικών φορέων στο πλαίσιο των ερευνών που διενεργεί σε περιπτώσεις υπόνοιας απάτης, διαφθοράς ή άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης. Οι επιτόπιοι έλεγχοι και οι εξακριβώσεις αυτές διεξάγονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 και τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96, ο οποίος σε ορισμένες περιπτώσεις εξαρτά την εφαρμογή των εν λόγω εξουσιών από όρους του εθνικού δικαίου. Από την έκθεση αξιολόγησης της Επιτροπής διαπιστώθηκε ότι ο βαθμός στον οποίο εφαρμόζεται το εθνικό δίκαιο δεν είναι απολύτως σαφής, με αποτέλεσμα να παρεμποδίζεται η αποτελεσματικότητα των ερευνητικών δραστηριοτήτων της Υπηρεσίας.

(20) Είναι, επομένως, σκόπιμο να διευκρινιστούν οι περιπτώσεις στις οποίες θα εφαρμόζεται το εθνικό δίκαιο στο πλαίσιο των ερευνών που διεξάγει η Υπηρεσία, χωρίς να μεταβληθούν οι εξουσίες της Υπηρεσίας και ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 σε σχέση με τα κράτη μέλη, αντικατοπτρίζοντας την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 στην υπόθεση T-48/16, Sigma Orionis SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής ([8]).

(21) Η διεξαγωγή επιτόπιων ελέγχων και εξακριβώσεων από την Υπηρεσία σε περιπτώσεις στις οποίες ο ενδιαφερόμενος οικονομικός φορέας αποδέχεται τον επιτόπιο έλεγχο και την εξακρίβωση θα πρέπει να διέπονται αποκλειστικά από το ενωσιακό δίκαιο. Με τον τρόπο αυτό θα δινόταν στην Υπηρεσία η δυνατότητα να ασκεί τις εξουσίες διεξαγωγής ερευνών με αποτελεσματικό και συνεκτικό τρόπο σε όλα τα κράτη μέλη, προκειμένου να συμβάλει στην εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης σε ολόκληρη την Ένωση σύμφωνα με το άρθρο 325 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(22) Σε περιπτώσεις στις οποίες η Υπηρεσία χρειάζεται να βασιστεί στη συνδρομή των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών και ειδικότερα όπου οικονομικός φορέας αντιστέκεται στη διεξαγωγή επιτόπιου ελέγχου και εξακρίβωσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η δράση της Υπηρεσίας είναι αποτελεσματική και θα πρέπει να παρέχουν την αναγκαία συνδρομή σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες του εθνικού δικονομικού δικαίου. Για να διασφαλιστούν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης, η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη της τη μη συμμόρφωση οιουδήποτε κράτους μέλους με την υποχρέωσή του να συνεργαστεί με την Υπηρεσία, όταν εξετάζει το αν πρέπει να ανακτήσει τα εν λόγω ποσά μέσω της εφαρμογής δημοσιονομικών διορθώσεων στα κράτη μέλη, σύμφωνα με το ισχύον δίκαιο της Ένωσης.

(23) Η Υπηρεσία δύναται, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013, να προβαίνει σε διοικητικές ρυθμίσεις με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, όπως οι υπηρεσίες για τον συντονισμό της καταπολέμησης της απάτης, καθώς και με θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης, προκειμένου να προσδιορίζει τις ρυθμίσεις της συνεργασίας τους στο πλαίσιο του εν λόγω κανονισμού, ιδίως όσον αφορά τη διαβίβαση πληροφοριών, τη διενέργεια των ερευνών και κάθε ενέργεια επακολούθησης.

(24) Ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 θα πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να εισαχθεί υποχρέωση εκ μέρους των οικονομικών φορέων να συνεργάζονται με την Υπηρεσία, σύμφωνα με την υποχρέωση που υπέχουν δυνάμει του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 να επιτρέπουν την πρόσβαση για τη διεξαγωγή επιτόπιων ελέγχων και εξακριβώσεων σε εσωτερικούς χώρους, γήπεδα, μεταφορικά μέσα και άλλους χώρους, επαγγελματικής χρήσεως, και με την υποχρέωση που ορίζεται στο άρθρο 129 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([9]) σύμφωνα με τον οποίο κάθε πρόσωπο ή οντότητα που λαμβάνει κονδύλια της Ένωσης θα συνεργάζεται πλήρως για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο των ερευνών που διεξάγει η Υπηρεσία.

(25) Στο πλαίσιο της εν λόγω υποχρέωσης συνεργασίας, η Υπηρεσία θα πρέπει να δύναται να ζητεί από οικονομικούς φορείς να παράσχουν τις σχετικές πληροφορίες όταν ενδέχεται να εμπλέκονται στην υπό έρευνα υπόθεση, ή ενδέχεται να κατέχουν σχετικές πληροφορίες. Κατά τη συμμόρφωση με τα αιτήματα αυτά, οι οικονομικοί φορείς δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να προβαίνουν σε κατάθεση που τους αυτοενοχοποιεί, αλλά θα πρέπει να υποχρεούνται να απαντούν σε ερωτήσεις σχετικά με πραγματικά περιστατικά και να παρέχουν έγγραφα, ακόμη και αν οι εν λόγω πληροφορίες ενδέχεται να χρησιμοποιηθούν για να στοιχειοθετηθεί εναντίον τους ή εναντίον άλλου οικονομικού φορέα η ύπαρξη παράνομης δραστηριότητας. Για να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των ερευνών στο πλαίσιο των τρεχουσών εργασιακών πρακτικών, η Υπηρεσία θα πρέπει να δύναται να ζητεί πρόσβαση σε πληροφορίες σε ιδιόκτητες συσκευές που χρησιμοποιούνται για σκοπούς

([8]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2018, Sigma Orionis SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, T-48/16, ECLI:EU:T:2018:245.

([9]) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ L 193 της 30.7.2018, σ. 1).

εργασίας. Η πρόσβαση της Υπηρεσίας θα πρέπει να υπόκειται στους ίδιους όρους και στην ίδια έκταση που ισχύουν για τις εθνικές αρχές ελέγχου, και μόνον εφόσον η Υπηρεσία έχει βάσιμους λόγους να υποπτεύεται ότι το περιεχόμενο των συσκευών αυτών ενδέχεται να αφορά την έρευνα, σύμφωνα με τις αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας, και να αφορά μόνον τις σχετικές με την έρευνα πληροφορίες.

(26) Κατά τη διάρκεια των επιτόπιων ελέγχων και εξακριβώσεων, οι οικονομικοί φορείς θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν οποιαδήποτε από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους στο οποίο διεξάγεται ο έλεγχος, και θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να επικουρούνται από πρόσωπο της επιλογής τους, συμπεριλαμβανομένου εξωτερικού νομικού συμβούλου. Η παρουσία νομικού συμβούλου δεν θα πρέπει, ωστόσο, να αποτελεί νομική προϋπόθεση για την εγκυρότητα των επιτόπιων ελέγχων και εξακριβώσεων. Για να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των επιτόπιων ελέγχων και εξακριβώσεων, ειδικότερα όσον αφορά τον κίνδυνο εξαφάνισης αποδεικτικών στοιχείων, η Υπηρεσία θα πρέπει να μπορεί να έχει πρόσβαση σε εσωτερικούς χώρους, γήπεδα, μεταφορικά μέσα ή άλλους χώρους επαγγελματικής χρήσεως χωρίς να περιμένει μέχρι ο οικονομικός φορέας να συμβουλευτεί νομικό σύμβουλο. Θα πρέπει να αποδέχεται μόνο σύντομη, εύλογη καθυστέρηση εν αναμονή της διαβούλευσης με νομικό σύμβουλο πριν από την έναρξη του επιτόπιου ελέγχου και της εξακρίβωσης. Οποιαδήποτε τέτοια καθυστέρηση θα πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο.

(27) Για να διασφαλίζεται η διαφάνεια κατά τη διενέργεια των επιτόπιων ελέγχων και εξακριβώσεων, η Υπηρεσία θα πρέπει να παρέχει στους οικονομικούς φορείς κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με την υποχρέωση συνεργασίας και τις συνέπειες της άρνησης συνεργασίας, καθώς και σχετικά με τη διαδικασία, συμπεριλαμβανομένων των διαδικαστικών εγγυήσεων.

(28) Στις εσωτερικές και, όπου απαιτείται, στις εξωτερικές έρευνες, η Υπηρεσία διαθέτει πρόσβαση σε κάθε σχετική πληροφορία την οποία κατέχουν τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί. Είναι αναγκαίο, όπως προτείνεται και στην έκθεση αξιολόγησης της Επιτροπής, να διευκρινιστεί ότι η πρόσβαση αυτή θα πρέπει να είναι εφικτή ανεξαρτήτως του μέσου στο οποίο είναι αποθηκευμένες οι εν λόγω πληροφορίες ή τα εν λόγω δεδομένα, προκειμένου να λαμβάνεται υπόψη η εξέλιξη της τεχνολογίας. Κατά τη διάρκεια εσωτερικών ερευνών η Υπηρεσία θα πρέπει να δύναται να ζητεί πρόσβαση σε πληροφορίες σε ιδιόκτητες συσκευές που χρησιμοποιούνται για σκοπούς εργασίας σε περιπτώσεις στις οποίες η Υπηρεσία έχει βάσιμους λόγους να υποπτεύεται ότι το περιεχόμενό τους ενδέχεται να αφορά την έρευνα. Η πρόσβαση της Υπηρεσίας θα πρέπει να είναι δυνατό να εξαρτάται από ειδικούς όρους που θέτει το αντίστοιχο θεσμικό ή άλλο όργανο και οργανισμός. Η πρόσβαση αυτή θα πρέπει να συνάδει με τις αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας και να αφορά μόνον πληροφορίες σχετικές με την έρευνα. Για να διασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό και συνεκτικό επίπεδο πρόσβασης της Υπηρεσίας, καθώς και ένα υψηλό επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων, τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οι οργανισμοί θα πρέπει να εξασφαλίζουν τη συνοχή των κανόνων περί πρόσβασης σε ιδιωτικές συσκευές οι οποίοι θεσπίζονται από τα διάφορα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς, προκειμένου να προβλέπονται ισοδύναμοι όροι σύμφωνα με τη διοργανική συμφωνία της 25ης Μαΐου 1999 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με τις εσωτερικές έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) ([10]).

(29) Για να εξασφαλιστεί ένα συνεκτικότερο πλαίσιο για τις έρευνες της Υπηρεσίας, θα πρέπει να εναρμονιστούν περαιτέρω οι κανόνες που εφαρμόζονται στις εσωτερικές και εξωτερικές έρευνες, ώστε να αντιμετωπιστούν ορισμένες ασυνέπειες που εντοπίστηκαν στην έκθεση αξιολόγησης της Επιτροπής, στις περιπτώσεις όπου αποκλίνοντες κανόνες δεν δικαιολογούνται. Για παράδειγμα, θα πρέπει, αν είναι αναγκαίο, οι εκθέσεις και συστάσεις που συντάσσονται μετά από εξωτερική έρευνα να αποστέλλονται στο ενδιαφερόμενο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό για να λάβει κατάλληλα μέτρα, όπως στην περίπτωση των εσωτερικών ερευνών. Όπου είναι δυνατόν σύμφωνα με την εντολή της, η Υπηρεσία θα πρέπει να υποστηρίζει εν προκειμένω το θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό στο πλαίσιο της συνέχειας που θα δοθεί στις συστάσεις της. Όταν η Υπηρεσία δεν κινεί έρευνα, θα πρέπει να δύναται να αποστέλλει σχετικές πληροφορίες στις αρχές των κρατών μελών ή στα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς για την ανάληψη κατάλληλης δράσης. Θα πρέπει να αποστέλλει τις σχετικές πληροφορίες όπου αποφασίζει να μην κινήσει έρευνα, παρά το γεγονός ότι υπάρχουν επαρκείς υπόνοιες απάτης, διαφθοράς ή οποιασδήποτε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης. Προτού το πράξει, η Υπηρεσία θα πρέπει να λαμβάνει δεόντως υπόψη την πιθανή παρέμβαση σε εν εξελίξει έρευνες της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

([10]) ΕΕ L 136 της 31.5.1999, σ. 15.

(30) Λόγω της μεγάλης ποικιλομορφίας των εθνικών θεσμικών πλαισίων, τα κράτη μέλη θα πρέπει, βάσει της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας, να έχουν τη δυνατότητα να κοινοποιούν στην Υπηρεσία τις αρχές που είναι αρμόδιες για την ανάληψη δράσεων κατόπιν συστάσεων της Υπηρεσίας, καθώς και τις αρχές που πρέπει να ενημερώνονται για την εκτέλεση των σχετικών καθηκόντων τους, για παράδειγμα για οικονομικούς, στατιστικούς σκοπούς ή για σκοπούς παρακολούθησης. Οι αρχές αυτές μπορεί να περιλαμβάνουν εθνικές υπηρεσίες συντονισμού για την καταπολέμηση της απάτης. Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του ΔΕΕ, οι συστάσεις της Υπηρεσίας που περιέχονται στις εκθέσεις της δεν παράγουν δεσμευτικά νομικά αποτελέσματα για τις αρχές των κρατών μελών ή για τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς.

(31) Θα πρέπει να παρέχονται στην Υπηρεσία τα απαραίτητα μέσα για να παρακολουθεί την πορεία του χρήματος προκειμένου να αποκαλύπτει τις συνήθεις μεθόδους που χρησιμοποιούνται σε διάφορους τύπους δόλιας συμπεριφοράς. Η Υπηρεσία μπορεί να λαμβάνει στοιχεία τραπεζικών λογαριασμών που έχουν συνάφεια με την ερευνητική της δραστηριότητα και τα οποία έχουν στην κατοχή τους πιστωτικά ιδρύματα σε διάφορα κράτη μέλη μέσω της συνεργασίας και της συνδρομής που της παρέχουν οι εθνικές αρχές. Για να διασφαλίζεται αποτελεσματική προσέγγιση σε ολόκληρη την Ένωση, ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 θα πρέπει να καθορίζει την υποχρέωση των αρμόδιων εθνικών αρχών να παρέχουν στην Υπηρεσία στοιχεία τραπεζικών λογαριασμών, στο πλαίσιο της γενικής υποχρέωσης που υπέχουν να συνδράμουν την Υπηρεσία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να κοινοποιούν στην Επιτροπή τις αρμόδιες αρχές μέσω των οποίων θα πραγματοποιείται η εν λόγω συνεργασία. Κατά την παροχή της συνδρομής αυτής στην Υπηρεσία, οι εθνικές αρχές θα πρέπει να ενεργούν υπό τους ίδιους όρους που ισχύουν για τις αρμόδιες εθνικές αρχές του εκάστοτε κράτους μέλους.

(32) Για τους σκοπούς της προστασίας και της συμμόρφωσης με τις διαδικαστικές εγγυήσεις και τα θεμελιώδη δικαιώματα, η Επιτροπή θα πρέπει να δημιουργήσει ένα εσωτερικό αξίωμα υπό τη μορφή ελεγκτή διαδικαστικών εγγυήσεων («ελεγκτής»), το οποίο θα πρέπει –με σκοπό την αποτελεσματική χρήση των πόρων– να υπάγεται διοικητικά στην επιτροπή εποπτείας και να διαθέτει επαρκείς πόρους. Ο ελεγκτής θα πρέπει να χειρίζεται τις καταγγελίες με πλήρη ανεξαρτησία, μεταξύ άλλων και έναντι της επιτροπής εποπτείας και της Υπηρεσίας, και θα πρέπει να έχει πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την εκπλήρωση των καθηκόντων του.

(33) Ένα ενδιαφερόμενο πρόσωπο θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να υποβάλλει ένσταση στον ελεγκτή σχετικά με τη συμμόρφωση της Υπηρεσίας με τις διαδικαστικές εγγυήσεις, καθώς και λόγω παράβασης των κανόνων που εφαρμόζονται στις έρευνες της Υπηρεσίας, ιδίως παραβιάσεις των διαδικαστικών απαιτήσεων και θεμελιωδών δικαιωμάτων τους. Για το σκοπό αυτόν θα πρέπει να θεσπιστεί μηχανισμός υποβολής καταγγελιών. Ο ελεγκτής θα πρέπει να έχει την ευθύνη για την έκδοση συστάσεων προς απάντηση στις εν λόγω καταγγελίες, προτείνοντας, εφόσον είναι απαραίτητο, λύσεις για τα θέματα που θίγονται στην καταγγελία. Ο ελεγκτής θα πρέπει να εξετάζει την καταγγελία με ταχεία διαδικασία εκατέρωθεν ακροάσεως, επιτρέποντας παράλληλα στην Υπηρεσία να συνεχίσει την υπό εξέλιξη έρευνα. Ο ελεγκτής θα πρέπει να παρέχει στον καταγγέλλοντα και στην Υπηρεσία τη δυνατότητα να διατυπώσουν παρατηρήσεις ή να επιλύσουν τα θέματα που θίγονται στην καταγγελία. Ο γενικός διευθυντής θα πρέπει να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα κατά τα οριζόμενα στη σύσταση του ελεγκτή. Ο γενικός διευθυντής θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, να αποκλίνει από τις συστάσεις του ελεγκτή, αιτιολογώντας τη σχετική απόφασή του. Στην τελική έκθεση της έρευνας θα πρέπει να επισυνάπτονται οι λόγοι για τους οποίους δεν ακολουθήθηκε η σύσταση του ελεγκτή.

(34) Προκειμένου να ενισχυθούν η διαφάνεια και η λογοδοσία, ο ελεγκτής θα πρέπει να περιλαμβάνει στην ετήσια έκθεσή του πληροφορίες σχετικά με τον μηχανισμό υποβολής καταγγελιών. Η ετήσια έκθεση θα πρέπει να αναφέρει συγκεκριμένα τον αριθμό των καταγγελιών που έλαβε, τους τύπους των παραβιάσεων διαδικαστικών απαιτήσεων και θεμελιωδών δικαιωμάτων, τις δραστηριότητες κατά τις οποίες σημειώθηκαν, και εφόσον είναι δυνατόν, τα επακόλουθα μέτρα που έλαβε η Υπηρεσία.

(35) Η έγκαιρη διαβίβαση πληροφοριών από την Υπηρεσία για τον σκοπό της λήψης προληπτικών μέτρων αποτελεί απαραίτητο εργαλείο για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης. Για να διασφαλίζεται η στενή συνεργασία στον τομέα αυτόν μεταξύ της Υπηρεσίας και των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών, είναι σκόπιμο τα όργανα και οι οργανισμοί να έχουν τη δυνατότητα να διαβουλεύονται ανά πάσα στιγμή με την Υπηρεσία προκειμένου να αποφασίζουν για τη λήψη τυχόν ενδεδειγμένων προληπτικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για τη διασφάλιση αποδεικτικών στοιχείων.

(36) Οι εκθέσεις που καταρτίζει η Υπηρεσία αποτελούν αποδεικτικά στοιχεία παραδεκτά σε διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες κατά τον ίδιο τρόπο και υπό τους ίδιους όρους που είναι παραδεκτές οι διοικητικές εκθέσεις που συντάσσονται από τους εθνικούς διοικητικούς ελεγκτές. Σύμφωνα με την έκθεση αξιολόγησης της Επιτροπής ο κανόνας αυτός δεν διασφαλίζει επαρκώς την αποτελεσματικότητα των δραστηριοτήτων της Υπηρεσίας σε κάποια κράτη μέλη. Για να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα και η συνεπής χρήση των εκθέσεων της Υπηρεσίας, θα πρέπει ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 να προβλέπει το παραδεκτό των εκθέσεων αυτών σε δικαστικές διαδικασίες μη ποινικού χαρακτήρα ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, καθώς και σε διοικητικές διαδικασίες στα κράτη μέλη. Ο κανόνας που προβλέπει την ισοδυναμία με τις

εκθέσεις των εθνικών διοικητικών ελεγκτών θα πρέπει να εξακολουθήσει να εφαρμόζεται στην περίπτωση εθνικών δικαστικών διαδικασιών ποινικού χαρακτήρα. Ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 θα πρέπει να προβλέπει επίσης το παραδεκτό των εκθέσεων που καταρτίζει η Υπηρεσία σε διοικητικές και δικαστικές διαδικασίες σε επίπεδο Ένωσης.

(37) Οι υπηρεσίες των κρατών μελών για τον συντονισμό της καταπολέμησης της απάτης θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 για τη διευκόλυνση της αποτελεσματικής συνεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών επιχειρησιακής φύσεως, μεταξύ της Υπηρεσίας και των κρατών μελών. Στην έκθεση αξιολόγησης της Επιτροπής συνάχθηκε το συμπέρασμα ότι έχουν συμβάλει θετικά στο έργο της Υπηρεσίας. Στην έκθεση αξιολόγησης της Επιτροπής εντοπίστηκε επίσης η ανάγκη περαιτέρω αποσαφήνισης του ρόλου των υπηρεσιών για τον συντονισμό της καταπολέμησης της απάτης ώστε να διασφαλιστεί ότι η Υπηρεσία λαμβάνει τη συνδρομή που απαιτείται για να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των ερευνών της, ενώ η οργάνωση και οι εξουσίες των υπηρεσιών για τον συντονισμό της καταπολέμησης της απάτης αποτελούν αρμοδιότητα εκάστου κράτους μέλους. Εν προκειμένω, οι υπηρεσίες για τον συντονισμό της καταπολέμησης της απάτης θα πρέπει να είναι σε θέση να παρέχουν ή να συντονίζουν την απαιτούμενη συνδρομή προς την Υπηρεσία ώστε αυτή να εκτελεί τα καθήκοντά της αποτελεσματικά, πριν, κατά τη διάρκεια ή μετά το πέρας εξωτερικής ή εσωτερικής έρευνας.

(38) Η υποχρέωση της Υπηρεσίας να παρέχει στα κράτη μέλη συνδρομή ώστε να συντονίζουν τη δράση τους για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης αποτελεί ουσιώδες στοιχείο της εντολής της όσον αφορά τη στήριξη της διασυνοριακής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών. Θα πρέπει να θεσπιστούν λεπτομερέστεροι κανόνες προκειμένου να διευκολύνονται οι δραστηριότητες συντονισμού της Υπηρεσίας και η συνεργασία της στο πλαίσιο αυτό με τις αρχές των κρατών μελών, με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς. Οι εν λόγω κανόνες δεν θα πρέπει να θίγουν την άσκηση από την Υπηρεσία των εξουσιών που έχουν ανατεθεί στην Επιτροπή σε ειδικές διατάξεις οι οποίες διέπουν την αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των διοικητικών αρχών των κρατών μελών και τη συνεργασία μεταξύ των αρχών αυτών και της Επιτροπής, και ειδικότερα στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 515/97 του Συμβουλίου ([11]) και στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 608/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([12]), καθώς και σχετικά με τις δραστηριότητες συντονισμού που αφορούν τα Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία.

(39) Θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι, όταν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών για τον συντονισμό της καταπολέμησης της απάτης, ενεργούν σε συνεργασία με την Υπηρεσία ή με άλλες αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, εξακολουθούν να δεσμεύονται από το εθνικό δίκαιο.

(40) Οι υπηρεσίες για τον συντονισμό της καταπολέμησης της απάτης θα πρέπει να μπορούν, στο πλαίσιο δραστηριοτήτων συντονισμού, να παρέχουν συνδρομή στην Υπηρεσία, καθώς και να συνεργάζονται μεταξύ τους, προκειμένου να ενισχυθούν περαιτέρω οι μηχανισμοί που διατίθενται για τη συνεργασία στο πλαίσιο της καταπολέμησης της απάτης.

(41) Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, καθώς και τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί, θα πρέπει να λαμβάνουν τα μέτρα που απαιτούνται από τη σύσταση της Υπηρεσίας. Για να μπορεί η Υπηρεσία να παρακολουθεί την εξέλιξη των υποθέσεών της, όταν η Υπηρεσία διατυπώνει συστάσεις δικαστικού χαρακτήρα προς τις εθνικές εισαγγελικές αρχές ενός κράτους μέλους, τα κράτη μέλη θα πρέπει, κατόπιν αιτήματος της Υπηρεσίας, να της διαβιβάζουν την οριστική απόφαση του εθνικού δικαστηρίου. Για να προστατεύεται πλήρως η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, η εν λόγω διαβίβαση θα πρέπει να πραγματοποιείται μόνον αφότου η σχετική δικαστική διαδικασία έχει οριστικά ολοκληρωθεί και η τελική δικαστική απόφαση έχει δημοσιευθεί.

(42) Για τη συμπλήρωση των διαδικαστικών κανόνων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 σχετικά με τη διενέργεια ερευνών, η Υπηρεσία θα πρέπει να καθορίσει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις διαδικασίες έρευνας, τις οποίες θα πρέπει να ακολουθούν οι υπάλληλοι της Υπηρεσίας.

([11]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 515/97 του Συμβουλίου, της 13ης Μαρτίου 1997, περί της αμοιβαίας συνδρομής μεταξύ των διοικητικών αρχών των κρατών μελών και της συνεργασίας των αρχών αυτών με την Επιτροπή με σκοπό τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής των τελωνειακών και γεωργικών ρυθμίσεων (ΕΕ L 82 της 22.3.1997, σ. 1).

([12]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 608/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την τελωνειακή επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1383/2003 του Συμβουλίου (ΕΕ L 181 της 29.6.2013, σ. 15).

(43) Θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι η Υπηρεσία μπορεί να συμμετέχει σε κοινές ομάδες ερευνών που συγκροτούνται σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο και ότι έχει το δικαίωμα να ανταλλάσσει επιχειρησιακές πληροφορίες που αποκτά στο εν λόγω πλαίσιο. Η χρήση των πληροφοριών αυτών υπόκειται στους όρους και τις εγγυήσεις που προβλέπονται στο ενωσιακό δίκαιο βάσει της οποίας έχουν συσταθεί οι κοινές ομάδες ερευνών. Η Υπηρεσία συμμετέχει σε κοινές ομάδες ερευνών έχοντας υποστηρικτικό ρόλο και ως εταίρος που υπόκειται στους νομικούς περιορισμούς που ενδεχομένως υφίστανται σε επίπεδο ενωσιακού ή εθνικού δικαίου.

(44) Το αργότερο πέντε έτη μετά την ημερομηνία που καθορίζεται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 120 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939, η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογήσει την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 και ειδικότερα την αποτελεσματικότητα της συνεργασίας μεταξύ της Υπηρεσίας και της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, προκειμένου να εξετάσει κατά πόσον απαιτούνται τροποποιήσεις με βάση την εμπειρία από την εν λόγω συνεργασία. Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει, όπου ενδείκνυται, νέα συνολική νομοθετική πρόταση το αργότερο δύο έτη μετά την εν λόγω αξιολόγηση.

(45) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, ήτοι η ενίσχυση της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης μέσω της προσαρμογής της λειτουργίας της Υπηρεσίας λόγω της σύστασης της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και μέσω της ενίσχυσης της αποτελεσματικότητας των ερευνών που διεξάγει η Υπηρεσία, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, αλλά μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης μέσω της θέσπισης κανόνων που διέπουν τη σχέση μεταξύ της Υπηρεσίας και της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας ώστε να αυξήσει την αποτελεσματικότητα των ερευνών που διενεργούν, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του εν λόγω στόχου.

(46) Ο παρών κανονισμός δεν τροποποιεί τις εξουσίες και τις αρμοδιότητες των κρατών μελών όσον αφορά τη λήψη μέτρων για την καταπολέμηση της απάτης, της διαφθοράς και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης.

(47) Ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων, του οποίου η γνώμη ζητήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([13]), υπέβαλε επίσημες παρατηρήσεις στις 23 Ιουλίου 2018.

(48) Ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 θα πρέπει συνεπώς να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο 1 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 3, το στοιχείο δ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«δ) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου *

ε) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου **

* Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

** Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).»

([13]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1).

β) παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4α. Η Υπηρεσία συνάπτει και διατηρεί στενή σχέση με την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία η οποία έχει συσταθεί με ενισχυμένη συνεργασία δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου *. Η εν λόγω σχέση βασίζεται στην αμοιβαία συνεργασία, την ανταλλαγή πληροφοριών, τη συμπληρωματικότητα και την αποφυγή των αλληλεπικαλύψεων. Έχει ως σκοπό ιδίως να διασφαλίσει ότι χρησιμοποιούνται όλα τα διαθέσιμα μέσα για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, μέσω της συμπληρωματικότητας των αντίστοιχων εντολών τους και της στήριξης της Υπηρεσίας προς την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.

* Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (ΕΕ L 283 της 31.10.2017, σ. 1).»

γ) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί μπορούν να συνάπτουν διοικητικούς διακανονισμούς με την Υπηρεσία. Οι εν λόγω διακανονισμοί μπορούν να αφορούν, ειδικότερα, τη διαβίβαση πληροφοριών, τη διενέργεια ερευνών και κάθε επακολούθησή τους.».

2) Το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής:

α) το σημείο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3) οι όροι “απάτη, διαφθορά και κάθε άλλη παράνομη δραστηριότητα εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης” έχουν την έννοια που τους αποδίδεται στις σχετικές πράξεις της Ένωσης και η έννοια “κάθε άλλη παράνομη δραστηριότητα” περιλαμβάνει την παρατυπία όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2988/95·»·

β) το σημείο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

“4) ως “διοικητικές έρευνες” (“έρευνες”) νοούνται όλοι οι έλεγχοι, εξακριβώσεις ή άλλα μέτρα που λαμβάνονται από την Υπηρεσία, σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 4, για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 1 και τη διαπίστωση, εφόσον απαιτείται, του παράτυπου χαρακτήρα των υπό έρευνα δραστηριοτήτων· οι έρευνες αυτές δεν θίγουν τις εξουσίες της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας ή των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών όσον αφορά την έναρξη και τη διεξαγωγή ποινικής διαδικασίας·»·

γ) προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«8) ως “μέλος θεσμικού οργάνου” νοείται μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μέλος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, εκπρόσωπος κράτους μέλους σε υπουργικό επίπεδο στο Συμβούλιο, μέλος της Επιτροπής, μέλος του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ), μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή μέλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ως προς τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται από το ενωσιακό δίκαιο στο πλαίσιο των καθηκόντων που ασκεί υπό τη συγκεκριμένη ιδιότητά του.».

3) Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3

Εξωτερικές έρευνες

1. Στους τομείς που αναφέρονται στο άρθρο 1, η Υπηρεσία διενεργεί επιτόπιους ελέγχους και εξακριβώσεις σε κράτη μέλη και, σύμφωνα με τις ισχύουσες συμφωνίες συνεργασίας και αμοιβαίας συνδρομής και κάθε άλλο ισχύον νομικό μέσο, σε τρίτες χώρες και σε εγκαταστάσεις διεθνών οργανισμών.

2. Η Υπηρεσία διενεργεί επιτόπιους ελέγχους και εξακριβώσεις σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και, στον βαθμό που δεν καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, σύμφωνα με τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96.

3. Οι οικονομικοί φορείς συνεργάζονται με την Υπηρεσία κατά τη διάρκεια των ερευνών της. Η Υπηρεσία μπορεί να ζητήσει γραπτή και προφορική ενημέρωση, μεταξύ άλλων με συνεντεύξεις.

4. Όταν, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, ο ενδιαφερόμενος οικονομικός φορέας δέχεται να υποβληθεί σε επιτόπιο έλεγχο και εξακρίβωση που έχει εγκριθεί δυνάμει του παρόντος κανονισμού, τότε δεν εφαρμόζονται το άρθρο 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2988/95, το άρθρο 6 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 και το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96, στον βαθμό που οι διατάξεις αυτές απαιτούν τη συμμόρφωση με το εθνικό δίκαιο και είναι ικανές να περιορίζουν την πρόσβαση της Υπηρεσίας σε πληροφορίες και έγγραφα σύμφωνα με τους ίδιους όρους με εκείνους που εφαρμόζονται στους εθνικούς διοικητικούς ελεγκτές.

5. Μετά από αίτημα της Υπηρεσίας, η αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους παρέχει, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, στους υπαλλήλους της Υπηρεσίας την απαιτούμενη συνδρομή για την αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων τους, όπως εξειδικεύονται στη γραπτή εξουσιοδότηση του άρθρου 7 παράγραφος 2.

Το οικείο κράτος μέλος μεριμνά ώστε, σύμφωνα με τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96, οι υπάλληλοι της Υπηρεσίας να έχουν πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες, τα έγγραφα και τα στοιχεία που σχετίζονται με την ερευνώμενη υπόθεση και που αποδεικνύονται αναγκαία για την αποτελεσματική και αποδοτική διεξαγωγή των επιτόπιων ελέγχων και εξακριβώσεων, και ώστε οι υπάλληλοι να μπορούν να αναλάβουν τη φύλαξη αυτών των εγγράφων ή στοιχείων προκειμένου να αποφευχθεί κάθε κίνδυνος εξαφάνισής τους. Σε περίπτωση που χρησιμοποιούνται ιδιόκτητες συσκευές για σκοπούς εργασίας, οι συσκευές αυτές μπορούν να υποβάλλονται σε εξακρίβωση από την Υπηρεσία. Η Υπηρεσία υποβάλλει αυτές τις συσκευές σε εξακρίβωση μόνον: υπό τους ίδιους όρους που ισχύουν και στον ίδιο βαθμό που επιτρέπεται σε εθνικές αρχές ελέγχου να διενεργούν έρευνες σε ιδιόκτητες συσκευές, και όπου η Υπηρεσία έχει βάσιμους λόγους να υποπτεύεται ότι το περιεχόμενό τους ενδέχεται να αφορά την έρευνα.

6. Σε περίπτωση που οι υπάλληλοι της Υπηρεσίας διαπιστώσουν ότι οικονομικός φορέας αντιτίθεται σε επιτόπιο έλεγχο και εξακρίβωση που έχει εγκριθεί δυνάμει του παρόντος κανονισμού, συγκεκριμένα όταν ο οικονομικός φορέας δεν επιτρέπει στην Υπηρεσία την αναγκαία πρόσβαση στις εγκαταστάσεις του ή σε άλλους χώρους που χρησιμοποιεί για επαγγελματικούς σκοπούς, αποκρύπτει στοιχεία ή εμποδίζει τη διεξαγωγή ενεργειών που η Υπηρεσία χρειάζεται να διενεργήσει κατά τη διάρκεια του επιτόπιου ελέγχου και της εξακρίβωσης, οι αρμόδιες αρχές, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των αρχών επιβολής του νόμου του οικείου κράτους μέλους παρέχουν στους στο προσωπικό της Υπηρεσίας την αναγκαία συνδρομή ώστε να μπορέσει η Υπηρεσία να διενεργήσει τον επιτόπιο έλεγχο και την εξακρίβωση αποτελεσματικά και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

Κατά την παροχή συνδρομής σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο ή με την παράγραφο 5, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ενεργούν σύμφωνα με τους εθνικούς διαδικαστικούς κανόνες που είναι εφαρμοστέοι στην οικεία αρμόδια αρχή. Εάν για την εν λόγω συνδρομή απαιτείται έγκριση δικαστικής αρχής σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, υποβάλλεται σχετική αίτηση.

7. Η Υπηρεσία διενεργεί επιτόπιους ελέγχους και εξακριβώσεις με την επίδειξη γραπτής εξουσιοδότησης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2. Το αργότερο κατά την έναρξη του επιτόπιου ελέγχου και της εξακρίβωσης, ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα για τη διαδικασία που εφαρμόζεται κατά τον επιτόπιο έλεγχο και την εξακρίβωση, συμπεριλαμβανομένων των εφαρμοστέων διαδικαστικών εγγυήσεων, και για την υποχρέωση του οικονομικού φορέα να συνεργαστεί.

8. Η Υπηρεσία, κατά την άσκηση των εξουσιών που της έχουν ανατεθεί, συμμορφώνεται με τις διαδικαστικές εγγυήσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό και στον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96. Κατά τη διενέργεια επιτόπιου ελέγχου και εξακρίβωσης, ο ενδιαφερόμενος οικονομικός φορέας έχει το δικαίωμα να μην προβαίνει σε κατάθεση που τον αυτοενοχοποιεί και να επικουρείται από πρόσωπο της επιλογής του οικονομικού φορέα. Όταν ο οικονομικός φορέας προβαίνει σε κατάθεση κατά τη διάρκεια επιτόπιου ελέγχου και εξακρίβωσης, του παρέχεται η δυνατότητα να χρησιμοποιήσει οποιαδήποτε από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους στο οποίο ο εν λόγω οικονομικός φορέας είναι εγκατεστημένος. Το δικαίωμα του οικονομικού φορέα να επικουρείται από πρόσωπο της επιλογής του δεν εμποδίζει την πρόσβαση της Υπηρεσίας στις εγκαταστάσεις του οικονομικού φορέα και δεν καθυστερεί αδικαιολόγητα την έναρξη του επιτόπιου ελέγχου και της εξακρίβωσης.

9. Όταν ένα κράτος μέλος δεν συνεργάζεται με την Υπηρεσία σύμφωνα με τις παραγράφους 5 και 6, η Επιτροπή μπορεί να εφαρμόζει τις σχετικές διατάξεις του ενωσιακού δικαίου για να ανακτήσει τα κονδύλια που σχετίζονται με τον εκάστοτε επιτόπιο έλεγχο και την εξακρίβωση.

10. Στο πλαίσιο των ερευνητικών της καθηκόντων, η Υπηρεσία διενεργεί τους ελέγχους και τις εξακριβώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2988/95 και στους τομεακούς κανόνες που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού στα κράτη μέλη και, σύμφωνα με τις ισχύουσες συμφωνίες συνεργασίας και αμοιβαίας συνδρομής και κάθε άλλο ισχύον νομικό μέσο, σε τρίτες χώρες και σε εγκαταστάσεις διεθνών οργανισμών.

11. Κατά τη διάρκεια εξωτερικής έρευνας, η Υπηρεσία δύναται να έχει πρόσβαση σε όλες τις σχετικές πληροφορίες και δεδομένα που έχουν στην κατοχή τους τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί και που συνδέονται με την υπόθεση η οποία αποτελεί αντικείμενο της έρευνας, ανεξαρτήτως του μέσου στο οποίο αυτά είναι αποθηκευμένα, όταν αυτό είναι αναγκαίο για τη διαπίστωση απάτης, διαφθοράς ή κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης. Προς τούτο εφαρμόζεται το άρθρο 4 παράγραφοι 2 και 4.

12. Με την επιφύλαξη του άρθρου 12γ παράγραφος 1, όταν, προτού αποφασιστεί η έναρξη εξωτερικής έρευνας, η Υπηρεσία χειρίζεται πληροφορίες από τις οποίες εικάζεται ότι έχει διαπραχθεί απάτη, διαφθορά ή άλλη παράνομη δραστηριότητα εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, μπορεί να ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές των οικείων κρατών μελών και, εφόσον απαιτείται, τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς.

Με την επιφύλαξη των τομεακών κανόνων που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2988/95, οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών μεριμνούν για τη λήψη των κατάλληλων μέτρων, στα οποία μπορεί να συμμετέχει η Υπηρεσία, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Κατόπιν σχετικής αίτησης, οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών ενημερώνουν την Υπηρεσία για τα ληφθέντα μέτρα και τις διαπιστώσεις τους βάσει των αναφερόμενων στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου πληροφοριών.».

4) Το άρθρο 4 τροποποιείται ως εξής:

α) οι παράγραφοι 1 έως 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι έρευνες εντός των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών στους τομείς που αναφέρονται στο άρθρο 1 διενεργούνται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και με τις αποφάσεις που εκδίδονται από τα οικεία θεσμικά και λοιπά όργανα ή οργανισμούς (“εσωτερικές έρευνες”).

2. Κατά τη διάρκεια εσωτερικών ερευνών:

α) η Υπηρεσία έχει δικαίωμα άμεσης πρόσβασης, χωρίς προειδοποίηση, σε κάθε σχετική πληροφορία και κάθε σχετικό δεδομένο που αφορά την υπό έρευνα υπόθεση και κατέχεται από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς, ανεξαρτήτως του μέσου στο οποίο αυτά είναι αποθηκευμένα, καθώς και στις εγκαταστάσεις αυτών. Σε περίπτωση που χρησιμοποιούνται ιδιόκτητες συσκευές για σκοπούς εργασίας, οι συσκευές αυτές μπορούν να υποβάλλονται σε εξακρίβωση από την Υπηρεσία. Η Υπηρεσία υποβάλλει αυτές τις συσκευές σε εξακρίβωση μόνον στον βαθμό που οι συσκευές χρησιμοποιούνται για σκοπούς εργασίας, υπό τους όρους των αποφάσεων οι οποίες εκδίδονται από τα οικεία θεσμικά και λοιπά όργανα ή οργανισμούς, και όπου η Υπηρεσία έχει βάσιμους λόγους να υποπτεύεται ότι το περιεχόμενό τους ενδέχεται να αφορά την έρευνα.

Η Υπηρεσία έχει το δικαίωμα να ελέγχει τα λογιστικά στοιχεία των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών. Η Υπηρεσία μπορεί να λαμβάνει αντίγραφα και αποσπάσματα κάθε εγγράφου ή του περιεχομένου κάθε μέσου αποθήκευσης πληροφοριών που κατέχουν τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί και, εάν χρειάζεται, να αναλαμβάνει τη φύλαξη αυτών των εγγράφων ή πληροφοριών, προκειμένου να διασφαλίσει ότι δεν υπάρχει κίνδυνος εξαφάνισής τους·

β) η Υπηρεσία μπορεί να ζητήσει προφορική ενημέρωση, μεταξύ άλλων με συνεντεύξεις, και γραπτή ενημέρωση από υπαλλήλους, μέλη του λοιπού προσωπικού, μέλη θεσμικών ή λοιπών οργάνων, διευθυντικά στελέχη λοιπών οργάνων ή οργανισμών ή μέλη του προσωπικού, ενδελεχώς τεκμηριωμένη σύμφωνα με τους ισχύοντες ενωσιακούς κανόνες εμπιστευτικότητας και κανόνες προστασίας των δεδομένων.

3. Σύμφωνα με τους ίδιους κανόνες και όρους που προβλέπονται στο άρθρο 3, η Υπηρεσία μπορεί να διενεργεί επιτόπιους ελέγχους και εξακριβώσεις στις εγκαταστάσεις οικονομικών φορέων, προκειμένου να έχει πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικές με την υπό έρευνα υπόθεση εντός των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών.

4. Τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί ενημερώνονται όταν οι υπάλληλοι της Υπηρεσίας διενεργούν εσωτερική έρευνα στις εγκαταστάσεις τους, συμβουλεύονται έγγραφα ή δεδομένα ή ζητούν πληροφορίες που βρίσκονται στην κατοχή τους. Με την επιφύλαξη των άρθρων 10 και 11, η Υπηρεσία δύναται να διαβιβάζει, ανά πάσα στιγμή, στα οικεία θεσμικά και λοιπά όργανα ή οργανισμούς, τις πληροφορίες που έλαβε κατά τη διάρκεια εσωτερικών ερευνών.»·

β) στην παράγραφο 8, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«8. Με την επιφύλαξη του άρθρου 12γ παράγραφος 1, όταν, προτού αποφασιστεί η έναρξη εσωτερικής έρευνας, η Υπηρεσία χειρίζεται πληροφορίες από τις οποίες εικάζεται ότι έχει διαπραχθεί απάτη, διαφθορά ή οποιαδήποτε άλλη παράνομη δραστηριότητα εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, μπορεί να ενημερώνει το ενδιαφερόμενο

θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό. Κατόπιν σχετικής αίτησης, το ενδιαφερόμενο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός ενημερώνει την Υπηρεσία για τα ληφθέντα μέτρα και για τις διαπιστώσεις του βάσει των πληροφοριών αυτών.».

5) Το άρθρο 5 τροποποιείται ως εξής:

α) οι παράγραφοι 1, 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 12δ, ο γενικός διευθυντής μπορεί να αποφασίσει την έναρξη έρευνας όταν υπάρχουν επαρκείς υπόνοιες, οι οποίες μπορούν να βασίζονται σε πληροφορίες παρεχόμενες από τρίτους ή ανωνύμως, ότι έχει διαπραχθεί απάτη, διαφθορά ή οποιαδήποτε άλλη παράνομη δραστηριότητα εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης. Κατά τη λήψη της απόφασης για την έναρξη έρευνας μπορεί επίσης να συνεκτιμάται η ανάγκη αποτελεσματικής χρήσης των πόρων της Υπηρεσίας και αναλογικότητας των χρησιμοποιούμενων μέσων. Όσον αφορά τις εσωτερικές έρευνες, λαμβάνεται ιδιαίτερα υπόψη ποιο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός βρίσκεται στην καλύτερη θέση για να τις πραγματοποιήσει, με βάση ιδίως τη φύση των πράξεων, τον πραγματικό ή ενδεχόμενο δημοσιονομικό αντίκτυπο της υπόθεσης και την προοπτική ενδεχόμενης δικαστικής συνέχειας.

2. Η απόφαση για την έναρξη έρευνας λαμβάνεται από τον γενικό διευθυντή, ο οποίος ενεργεί ιδία πρωτοβουλία ή μετά από αίτηση θεσμικού ή αλλού οργάνου ή οργανισμού ή κράτους μέλους.

3. Ενόσω ο γενικός διευθυντής εξετάζει αν πρέπει να διεξαχθεί εσωτερική έρευνα κατόπιν αίτησης αναφερόμενης στην παράγραφο 2 ή ενώ η Υπηρεσία διεξάγει εσωτερική έρευνα, τα ενδιαφερόμενα θεσμικά ή λοιπά όργανα ή οργανισμοί δεν ξεκινούν παράλληλη έρευνα για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, εκτός διαφορετικής συμφωνίας με την Υπηρεσία.

Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται σε έρευνες που διεξάγονται από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939.»·

β) οι παράγραφοι 5 και 6 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Εάν ο γενικός διευθυντής αποφασίσει να μην κινήσει έρευνα, μπορεί να διαβιβάσει αμέσως τυχόν σχετικές πληροφορίες, κατά περίπτωση, στις αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, ώστε να προβούν στις απαιτούμενες ενέργειες σύμφωνα με το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο ή στο ενδιαφερόμενο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό, ώστε να προβεί στις κατάλληλες ενέργειες σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν για το εν λόγω θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό. Η Υπηρεσία συμφωνεί με το εν λόγω θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό, εφόσον είναι απαραίτητο, τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία του απορρήτου της πηγής των εν λόγω πληροφοριών και ζητά, αν είναι αναγκαίο, να ενημερωθεί για τη συνέχεια που δόθηκε.

6. Εάν ο γενικός διευθυντής αποφασίσει να μην κινήσει έρευνα, παρά το γεγονός ότι υπάρχουν επαρκείς υπόνοιες ότι έχει διαπραχθεί απάτη, διαφθορά ή οποιαδήποτε άλλη παράνομη δραστηριότητα ή παρατυπία εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, διαβιβάζει αμελλητί τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 5.».

6) Το άρθρο 7 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ο γενικός διευθυντής διευθύνει τις έρευνες βάσει γραπτών οδηγιών, εφόσον απαιτείται. Οι έρευνες διεξάγονται υπό τη διεύθυνσή του από υπαλλήλους της Υπηρεσίας που ορίζονται από τον ίδιο. Ο γενικός διευθυντής δεν διενεργεί συγκεκριμένες έρευνες αυτοπροσώπως.»·

β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών παρέχουν στους υπαλλήλους της Υπηρεσίας τη συνδρομή που είναι αναγκαία για την αποτελεσματική και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση εκτέλεση των καθηκόντων τους σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Κατά την παροχή της συνδρομής αυτής, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ενεργούν σύμφωνα με τους εκάστοτε εθνικούς διαδικαστικούς κανόνες που ισχύουν για αυτές.

3α. Κατόπιν αιτήματος της Υπηρεσίας με γραπτή επεξήγηση σχετικού με τα υπό έρευνα θέματα, οι εκάστοτε αρμόδιες αρχές των κρατών μελών παρέχουν στην Υπηρεσία, υπό τους ίδιους όρους με τους ισχύοντες για τις εθνικές αρμόδιες αρχές, τα ακόλουθα:

α) πληροφορίες διαθέσιμες στους κεντρικούς αυτοματοποιημένους μηχανισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 32α παράγραφος 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου *

β) όπου είναι απολύτως αναγκαίο για τους σκοπούς της έρευνας, το αρχείο συναλλαγών.

Το αίτημα της Υπηρεσίας οφείλει να περιλαμβάνει αιτιολόγηση της καταλληλότητας και της αναλογικότητας του μέτρου ως προς τη φύση και τη βαρύτητα των υπό έρευνα θεμάτων. Το εν λόγω αίτημα μπορεί να παραπέμπει μόνο στις πληροφορίες που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) του πρώτου εδαφίου.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις εκάστοτε αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς των στοιχείων α) και β) του πρώτου εδαφίου.

3β. Τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί φροντίζουν ώστε οι υπάλληλοί τους, τα μέλη του λοιπού προσωπικού τους, τα μέλη τους, τα διευθυντικά στελέχη τους και τα μέλη του προσωπικού τους να παρέχουν στους υπαλλήλους της Υπηρεσίας την αναγκαία συνδρομή για την αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων τους χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

* Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 73).»

γ) η παράγραφος 6 τροποποιείται ως εξής:

i) στο πρώτο εδάφιο, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"β) κάθε πληροφορία που θα μπορούσε να βοηθήσει το ενδιαφερόμενο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό να αποφασίσει ποια είναι τα ενδεδειγμένα προληπτικά διοικητικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης·»·

ii) το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το ενδιαφερόμενο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός μπορεί ανά πάσα στιγμή να προβεί σε διαβουλεύσεις με την Υπηρεσία με σκοπό να λάβει, σε στενή συνεργασία με την Υπηρεσία, οιοδήποτε ενδεδειγμένο προληπτικό μέτρο, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για τη διασφάλιση αποδεικτικών στοιχείων. Το ενδιαφερόμενο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός ενημερώνει αμελλητί την Υπηρεσία για τα προληπτικά μέτρα που λαμβάνονται.»·

δ) η παράγραφος 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«8. Εάν μια έρευνα δεν μπορεί να ολοκληρωθεί μετά την παρέλευση δωδεκαμήνου από την έναρξή της, ο γενικός διευθυντής υποβάλλει, κατά τη λήξη της δωδεκάμηνης προθεσμίας και στη συνέχεια ανά εξάμηνο, έκθεση στην επιτροπή εποπτείας, αναφέροντας τους σχετικούς λόγους και, κατά περίπτωση, τα μελετώμενα διορθωτικά μέτρα για την επίσπευση της έρευνας.».

7) Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

Υποχρέωση ενημέρωσης της Υπηρεσίας

1. Στους τομείς που αναφέρονται στο άρθρο 1, τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί διαβιβάζουν χωρίς καθυστέρηση στην Υπηρεσία κάθε πληροφορία για τις ενδεχόμενες περιπτώσεις απάτης, διαφθοράς ή κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης.

Όταν τα θεσμικά και λοιπά όργανα ή οργανισμοί προβαίνουν σε γνωστοποίηση στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία σύμφωνα με το άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939, μπορούν να συμμορφωθούν με την αναφερόμενη στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου υποχρέωση διαβιβάζοντας στην Υπηρεσία αντίγραφο της γνωστοποίησης που απέστειλαν στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.

2. Τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί και, εάν δεν το απαγορεύει το εθνικό δίκαιο, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών διαβιβάζουν αμελλητί στην Υπηρεσία, κατόπιν αίτησής της ή με δική τους πρωτοβουλία, κάθε έγγραφο ή πληροφορία που κατέχουν σχετικά με διεξαγόμενη έρευνα της Υπηρεσίας.

Πριν από την έναρξη έρευνας, διαβιβάζουν, κατόπιν αίτησης της Υπηρεσίας με γραπτή επεξήγηση, κάθε έγγραφο ή πληροφορία που κατέχουν και που είναι απαραίτητα για την αξιολόγηση των ισχυρισμών ή για την εφαρμογή των κριτηρίων για την κίνηση έρευνας όπως παρατίθενται στο άρθρο 5 παράγραφος 1.

3. Τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί και, εκτός εάν το απαγορεύει το εθνικό δίκαιο, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών διαβιβάζουν αμελλητί στην Υπηρεσία, κατόπιν αίτησης της Υπηρεσίας ή ιδία πρωτοβουλία, κάθε άλλη κρινόμενη ως σχετική με την υπόθεση πληροφορία, έγγραφο ή δεδομένο που κατέχουν και που αφορά την καταπολέμηση της απάτης, της διαφθοράς και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης.

4. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία όσον αφορά τα ποινικά αδικήματα ως προς τα οποία μπορεί να ασκήσει την αρμοδιότητά της σύμφωνα με το κεφάλαιο IV του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939.

Η διάταξη αυτή δεν θίγει τη δυνατότητα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας να παρέχει στην Υπηρεσία πληροφορίες σχετικές με υποθέσεις σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 8, το άρθρο 36 παράγραφος 6, το άρθρο 39 παράγραφος 4 και το άρθρο 101 παράγραφοι 3 και 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939.

5. Οι διατάξεις που αφορούν τη διαβίβαση πληροφοριών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 904/2010 του Συμβουλίου * δεν θίγονται.

---

* Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 904/2010 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2010, για τη διοικητική συνεργασία και την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 268 της 12.10.2010, σ. 1).».

8) Το άρθρο 9 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 2, το τέταρτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι προβλεπόμενες στο δεύτερο και τρίτο εδάφιο απαιτήσεις δεν ισχύουν για τις καταθέσεις που λαμβάνονται κατά τους επιτόπιους ελέγχους και εξακριβώσεις. Οι διαδικαστικές εγγυήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 7 και 8 ισχύουν για τον ενδιαφερόμενο, ιδίως το δικαίωμα να επικουρείται από πρόσωπο της επιλογής του.»·

β) στην παράγραφο 4, το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Για τον σκοπό αυτό, η Υπηρεσία αποστέλλει στον ενδιαφερόμενο πρόσκληση να διατυπώσει παρατηρήσεις είτε γραπτώς είτε στο πλαίσιο συνέντευξης με υπαλλήλους οριζόμενους από την Υπηρεσία. Η εν λόγω πρόσκληση περιλαμβάνει σύνοψη των περιστατικών που αφορούν τον ενδιαφερόμενο και τις πληροφορίες που απαιτούνται δυνάμει των άρθρων 15 και 16 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 και αναφέρει την προθεσμία υποβολής παρατηρήσεων, η οποία πρέπει να είναι τουλάχιστον 10 εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της πρόσκλησης. Η εν λόγω προθεσμία μπορεί να μειωθεί με τη ρητή συγκατάθεση του ενδιαφερομένου ή για δεόντως αιτιολογημένους λόγους σχετικούς με τον επείγοντα χαρακτήρα της έρευνας. Στην τελική έκθεση της έρευνας γίνεται μνεία των εν λόγω παρατηρήσεων.

Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις στις οποίες κρίνεται απαραίτητη η διαφύλαξη του εμπιστευτικού χαρακτήρα της έρευνας ή ήδη διεξαγόμενης ή μελλοντικής ποινικής έρευνας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας ή εθνικής δικαστικής αρχής, ο γενικός διευθυντής δύναται, κατά περίπτωση κατόπιν διαβούλευσης με την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία ή την αρμόδια εθνική δικαστική αρχή, να αποφασίσει να αναβάλει την εκτέλεση της υποχρέωσης κλήσης ενδιαφερομένου προς υποβολή παρατηρήσεων.».

9) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 9α

Ελεγκτής διαδικαστικών εγγυήσεων

1. Η Επιτροπή διορίζει ελεγκτή διαδικαστικών εγγυήσεων (εφεξής "ελεγκτής"), σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στην παράγραφο 2, για πενταετή θητεία, μη ανανεώσιμη. Μετά τη λήξη της εν λόγω θητείας, ο ελεγκτής παραμένει εν υπηρεσία έως ότου αντικατασταθεί.

2. Ο ελεγκτής υπάγεται διοικητικά στην επιτροπή εποπτείας. Η γραμματεία της επιτροπής εποπτείας παρέχει στον ελεγκτή κάθε αναγκαία διοικητική και νομική υποστήριξη.

3. Η Επιτροπή χορηγεί στην επιτροπή εποπτείας, από τον εγκεκριμένο προϋπολογισμό της, το προσωπικό και τα χρηματοοικονομικά μέσα που είναι αναγκαία για τον ελεγκτή.

4. Κατόπιν πρόσκλησης υποβολής υποψηφιοτήτων στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, η Επιτροπή καταρτίζει κατάλογο υποψηφίων που διαθέτουν τα κατάλληλα προσόντα για τη θέση του ελεγκτή. Μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, η Επιτροπή διορίζει τον ελεγκτή.

5. Ο ελεγκτής διαθέτει τα προσόντα και την πείρα που απαιτούνται στο πεδίο των διαδικαστικών εγγυήσεων.

6. Ο ελεγκτής ασκεί τα καθήκοντά του με πλήρη ανεξαρτησία, μεταξύ άλλων και έναντι της Υπηρεσίας και της επιτροπής εποπτείας, και δεν επιζητεί ούτε λαμβάνει οδηγίες από κανένα κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.

7. Εάν ο ελεγκτής δεν πληροί πλέον τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων του ή αν ο ελεγκτής κρίθηκε ένοχος για βαρύ παράπτωμα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή μπορούν να απαλλάξουν τον ελεγκτή από τα καθήκοντά του με κοινή συμφωνία.

8. Σύμφωνα με τον μηχανισμό που αναφέρεται στο άρθρο 9β, ο ελεγκτής παρακολουθεί τη συμμόρφωση της Υπηρεσίας με τις διαδικαστικές εγγυήσεις του άρθρου 9, καθώς και τους κανόνες που ισχύουν για τις έρευνες από την Υπηρεσία. Ο ελεγκτής είναι υπεύθυνος για τον χειρισμό των καταγγελιών που αναφέρονται στο άρθρο 9β.

9. Ο ελεγκτής υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητές του σε ετήσια βάση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή, την επιτροπή εποπτείας και την Υπηρεσία. Ο ελεγκτής δεν αναφέρεται σε ατομικές υποθέσεις υπό έρευνα και μεριμνά για την διασφάλιση του εμπιστευτικού χαρακτήρα των ερευνών ακόμη και μετά την περάτωσή τους. Ο ελεγκτής υποβάλλει έκθεση στην επιτροπή εποπτείας για κάθε συστημικό θέμα που προκύπτει από τις συστάσεις του.

Άρθρο 9β

Μηχανισμός καταγγελιών

1. Ένα ενδιαφερόμενο πρόσωπο δικαιούται να υποβάλει καταγγελία ενώπιον του ελεγκτή όσον αφορά τη συμμόρφωση της Υπηρεσίας προς τις διαδικαστικές εγγυήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9, καθώς επίσης και λόγω παράβασης των κανόνων που διέπουν τις έρευνες από την Υπηρεσία, ιδίως λόγω παραβίασης διαδικαστικών απαιτήσεων και θεμελιωδών δικαιωμάτων. Η υποβολή καταγγελίας δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα ως προς τη διεξαγωγή της έρευνας που αποτελεί το αντικείμενο της καταγγελίας.

2. Οι καταγγελίες υποβάλλονται εντός ενός μηνός αφ' ότου ο καταγγέλλων λάβει γνώση των σχετικών πραγματικών περιστατικών που συνιστούν εικαζόμενη παραβίαση των διαδικαστικών εγγυήσεων ή των κανόνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Σε κάθε περίπτωση, οι καταγγελίες θα υποβάλλονται εντός ενός μηνός από την περάτωση της έρευνας.

Εντούτοις, καταγγελίες που αφορούν την προθεσμία που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφοι 2 και 4 υποβάλλονται πριν από τη λήξη της προθεσμίας των 10 ημερών που καθορίζεται στις εν λόγω διατάξεις.

3. Ο ελεγκτής ενημερώνει τον γενικό διευθυντή μόλις λάβει την καταγγελία.

Εντός δέκα εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της καταγγελίας, ο ελεγκτής αποφασίζει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 2.

Αν πληρούνται οι προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 2, ο ελεγκτής καλεί την Υπηρεσία να αναλάβει δράση για την επίλυση της καταγγελίας και να ενημερώσει σχετικά τον ελεγκτή εντός 15 εργάσιμων ημερών.

Εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 ή 2, ο ελεγκτής κλείνει τον φάκελο και ενημερώνει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο χωρίς καθυστέρηση.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 10, η Υπηρεσία διαβιβάζει στον ελεγκτή όλες τις πληροφορίες που του επιτρέπουν να αξιολογήσει αν η καταγγελία είναι βάσιμη, καθώς και πληροφορίες που αποσκοπούν στην επίλυση του καταγγελθέντος θέματος και δίνουν τη δυνατότητα στον ελεγκτή να εκδώσει σύσταση.

5. Ο ελεγκτής εκδίδει σύσταση σχετικά με τον τρόπο επίλυσης των θεμάτων που εγείρονται στην καταγγελία, χωρίς καθυστέρηση και σε κάθε περίπτωση εντός δύο μηνών αφότου ο ελεγκτής ενημερώθηκε από την Υπηρεσία σχετικά με τις ενέργειές της για την επίλυση του θέματος που εγείρεται. Εφ' όσον δεν λάβει πληροφορίες εντός της προθεσμίας 15 ημερών που αναφέρεται στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3, ο ελεγκτής εκδίδει σύσταση εντός δύο μηνών από την εκπνοή αυτής της προθεσμίας.

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις ο ελεγκτής δύναται να αποφασίσει την παράσταση της προθεσμίας έκδοσης σύστασης κατά 15 επιπλέον εργάσιμες ημέρες. Ο ελεγκτής ενημερώνει γραπτώς τον γενικό διευθυντή σχετικά με τους λόγους μιας τέτοιας παράτασης.

Ο ελεγκτής μπορεί να συστήσει στην Υπηρεσία να τροποποιήσει ή να καταργήσει τις συστάσεις της ή τις εκθέσεις της, λόγω παραβίασης των διαδικαστικών εγγυήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 9 ή των κανόνων που εφαρμόζονται στις έρευνες της Υπηρεσίας, ιδίως λόγω παραβίασης διαδικαστικών απαιτήσεων και θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Πριν εκδώσει σύσταση, ο ελεγκτής ζητεί γνωμοδότηση της επιτροπής εποπτείας.

Ο ελεγκτής υποβάλλει τη σύσταση στην Υπηρεσία και ενημερώνει σχετικά τον καταγγέλλοντα.

Σε περίπτωση που ο ελεγκτής δεν εκδώσει σύσταση εντός των προθεσμιών της παρούσας παραγράφου, θεωρείται ότι ο ελεγκτής έχει απορρίψει την καταγγελία χωρίς σύσταση.

6. Ο ελεγκτής εξετάζει την καταγγελία σε διαδικασία εκατέρωθεν ακρόασης, χωρίς να παρεμβαίνει στη διεξαγόμενη έρευνα.

Ο ελεγκτής μπορεί επίσης να ζητήσει από μάρτυρες να παράσχουν τις γραπτές ή προφορικές εξηγήσεις που θεωρεί χρήσιμες για την εξακρίβωση των πραγματικών περιστατικών. Οι μάρτυρες μπορούν να αρνηθούν να παράσχουν τέτοιες εξηγήσεις.

7. Ο γενικός διευθυντής προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες που ορίζονται στη σύσταση. Εάν ο γενικός διευθυντής αποφασίσει να μην ακολουθήσει τη σύσταση του ελεγκτή, ο γενικός διευθυντής γνωστοποιεί στον καταγγέλλοντα και στον ελεγκτή τους βασικούς λόγους για την εν λόγω απόφαση, εκτός εάν αυτή η γνωστοποίηση θα επηρέαζε την εν εξελίξει έρευνα. Στην τελική έκθεση της έρευνας επισυνάπτεται σημείωμα στο οποίο ο γενικός διευθυντής αναφέρει τους λόγους για τους οποίους δεν ακολουθήθηκε η σύσταση του ελεγκτή.

8. Ο μηχανισμός καταγγελιών που προβλέπεται στο παρόν άρθρο δεν θίγει τα ένδικα μέσα που προβλέπονται από τις Συνθήκες, συμπεριλαμβανομένων των αγωγών αποζημίωσεως.

9. Ο γενικός διευθυντής μπορεί να ζητήσει τη γνώμη του ελεγκτή σχετικά με οποιοδήποτε ζήτημα συνδέεται με διαδικαστικές εγγυήσεις ή θεμελιώδη δικαιώματα που εμπίπτουν στο πλαίσιο της εντολής του ελεγκτή, συμπεριλαμβανομένης της απόφασης για αναβολή παροχής πληροφοριών στον ενδιαφερόμενο δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 3. Ο γενικός διευθυντής ορίζει σε οποιοδήποτε παρόμοιο αίτημα τη χρονική προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να απαντήσει ο ελεγκτής.

10. Με την επιφύλαξη των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 90 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, εφόσον έχει υποβληθεί καταγγελία στον γενικό διευθυντή από υπάλληλο ή μέλος του λοιπού προσωπικού της Ένωσης, σύμφωνα με το άρθρο 90α του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, και ο υπάλληλος ή το μέλος του λοιπού προσωπικού έχει υποβάλει καταγγελία στον ελεγκτή σχετικά με το ίδιο θέμα, ο γενικός διευθυντής αναμένει τη σύσταση του ελεγκτή πριν απαντήσει στην καταγγελία.

11. Ο ελεγκτής, κατόπιν διαβούλευσης με την επιτροπή εποπτείας, θεσπίζει εκτελεστικές διατάξεις για τον χειρισμό των καταγγελιών.

Οι εν λόγω εκτελεστικές διατάξεις περιλαμβάνουν, ιδίως, λεπτομερείς κανόνες σχετικά με:

α) την υποβολή καταγγελίας·

β) την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ της επιτροπής εποπτείας, του ελεγκτή και του γενικού διευθυντή·

γ) την διαδικασία αντιμετώπισης από την Υπηρεσία των θεμάτων που εγείρονται σε μια καταγγελία·

δ) την εξέταση μιας καταγγελίας με διαδικασία εκατέρωθεν ακροάσεως σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6·

ε) την έκδοση και τη δημοσίευση της σύστασης του ελεγκτή·

στ) τις δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις όπου ο γενικός διευθυντής μπορεί να αποκλίνει από τη σύσταση του ελεγκτή και τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται σε τέτοιες περιπτώσεις.».

10) Το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:

α) παρεμβάλλονται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«3α. Η οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου * εφαρμόζεται για την καταγγελία περιπτώσεων απάτης, διαφθοράς και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης και για την προστασία όσων καταγγέλλουν τις παραβάσεις αυτές.

3β. Όταν η Υπηρεσία συνιστά δικαστική συνέχεια, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων των μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος και των πληροφοριοδοτών στην προστασία της ταυτότητάς τους, και σύμφωνα με τους εφαρμοστέους κανόνες προστασίας της εμπιστευτικότητας και των δεδομένων, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει από την Υπηρεσία παράσχει την τελική έκθεση που έχει συνταχθεί βάσει του άρθρου 11, στον βαθμό που αφορά τον ενδιαφερόμενο. Η Υπηρεσία γνωστοποιεί αμελλητί το αίτημα σε όλους τους αποδέκτες της εν λόγω έκθεσης και παρέχει πρόσβαση μόνο με τη ρητή συγκατάθεση των αποδεκτών. Οι αποδέκτες απαντούν εντός δωδεκαμήνου από την παραλαβή του αιτήματος. Εάν δεν διατυπωθεί αντίρρηση εντός της συγκεκριμένης προθεσμίας, η Υπηρεσία χορηγεί την πρόσβαση.

Η αρμόδια αρχή μπορεί επίσης να εξουσιοδοτήσει την Υπηρεσία να χορηγήσει πρόσβαση πριν από τη λήξη της εν λόγω περιόδου.

* Οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης (ΕΕ L 305 της 26.11.2019, σ. 17).»

β) στην παράγραφο 4, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Η Υπηρεσία διορίζει υπεύθυνο προστασίας δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 43 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725.».

11) Το άρθρο 11 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η έκθεση συνοδεύεται, κατά περίπτωση, από συστάσεις του γενικού διευθυντή σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Οι εν λόγω συστάσεις αναφέρουν, εφόσον χρειάζεται, τυχόν πειθαρχικές, διοικητικές, δημοσιονομικές ή δικαστικές ενέργειες που θα ληφθούν εκ μέρους των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών, καθώς και των αρμόδιων αρχών των ενδιαφερομένων κρατών μελών, και προσδιορίζουν ιδίως το εκτιμώμενο ποσό που πρέπει να ανακτηθεί, καθώς και τον προκαταρκτικό νομικό χαρακτηρισμό των διαπιστωθέντων πραγματικών περιστατικών.»·

β) οι παράγραφοι 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Κατά τη σύνταξη των εκθέσεων και συστάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, λαμβάνονται υπόψη οι συναφείς διατάξεις του ενωσιακού δικαίου και, στον βαθμό που ισχύει, του εθνικού δικαίου του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

Οι εκθέσεις που συντάσσονται βάσει του πρώτου εδαφίου, συμπεριλαμβανομένων όλων των αποδεικτικών στοιχείων που υποστηρίζουν τις εν λόγω εκθέσεις και προσαρτώνται σε αυτές, αποτελούν παραδεκτά αποδεικτικά στοιχεία:

α) σε δικαστικές διαδικασίες μη ποινικού χαρακτήρα, ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, καθώς και σε διοικητικές διαδικασίες στα κράτη μέλη·

β) σε ποινικές διαδικασίες του κράτους μέλους στο οποίο η χρησιμοποίησή τους αποδεικνύεται αναγκαία και υπάγονται στους ίδιους κανόνες αξιολόγησης με εκείνους που εφαρμόζονται στις διοικητικές εκθέσεις των εθνικών διοικητικών ελεγκτών και έχουν την αυτή αποδεικτική ισχύ με αυτές τις εκθέσεις·

γ) σε δικαστικές διαδικασίες ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης και σε διοικητικές διαδικασίες στα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Υπηρεσία τους κανόνες του εθνικού δικαίου που είναι συναφείς με τους σκοπούς του δευτέρου εδαφίου στοιχείο β).

Αναφορικά με το στοιχείο β) του δεύτερου εδαφίου, τα κράτη μέλη, μετά από αίτηση της Υπηρεσίας, αποστέλλουν στην Υπηρεσία την οριστική απόφαση των εθνικών δικαστηρίων, αφού ολοκληρωθεί οριστικά η σχετική δικαστική διαδικασία και δημοσιευθεί η οριστική δικαστική απόφαση.

Η εξουσία του ΔΕΕ και των εθνικών δικαστηρίων και των αρμόδιων φορέων στις διοικητικές και ποινικές διαδικασίες να προβαίνουν ελεύθερα σε εκτίμηση της αποδεικτικής αξίας των εκθέσεων που καταρτίζει η Υπηρεσία δεν θίγεται από τον παρόντα κανονισμό.

2α. Η Υπηρεσία λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να εξασφαλίζει με συνέπεια την ποιότητα των εκθέσεων και συστάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Οι εκθέσεις και συστάσεις που συντάσσονται κατόπιν εξωτερικής έρευνας και κάθε συναφές χρήσιμο έγγραφο διαβιβάζονται στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τις εξωτερικές έρευνες, καθώς και, εφόσον είναι αναγκαίο, στο ενδιαφερόμενο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό. Οι αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους και, όπου αρμόζει, το θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός δίνουν στις εξωτερικές έρευνες τη συνέχεια την οποία απαιτούν τα αποτελέσματα των εξωτερικών ερευνών και ενημερώνουν σχετικά την Υπηρεσία, εντός προθεσμίας που ορίζεται στις συστάσεις που συνοδεύουν την έκθεση, καθώς και, επιπλέον, κατόπιν σχετικής αίτησης της Υπηρεσίας. Τα κράτη μέλη μπορούν να κοινοποιούν στην Υπηρεσία τις εθνικές αρχές που είναι εκάστοτε αρμόδιες για την εξέταση των εν λόγω εκθέσεων, συστάσεων και εγγράφων.»·

γ) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Όταν η έκθεση που συντάχθηκε μετά από εσωτερική έρευνα αποκαλύπτει την ύπαρξη πραγματικών περιστατικών που δύνανται να επισύρουν ποινική δίωξη, τα εν λόγω στοιχεία, συνοδευόμενα από τις συστάσεις, διαβιβάζονται αμελλητί στις δικαστικές αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, με την επιφύλαξη των άρθρων 12γ και 12δ.

Οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών ενημερώνουν την Υπηρεσία, εντός προθεσμίας που ορίζεται στις συστάσεις που συνοδεύουν την έκθεση και μετά από αίτησή της, σχετικά με τα τυχόν μέτρα που έλαβαν και τους λόγους για τη μη εφαρμογή των συστάσεων, κατά περίπτωση, μετά από τη διαβίβαση πληροφοριών από την Υπηρεσία σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.»·

δ) η παράγραφος 6 διαγράφεται·

ε) η παράγραφος 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«8. Όταν πληροφοριοδότης έχει παράσχει στην Υπηρεσία πληροφορίες που οδήγησαν στην έναρξη έρευνας, η Υπηρεσία ενημερώνει τον συγκεκριμένο πληροφοριοδότη για την περάτωση της έρευνας, εκτός αν θεωρεί ότι η πληροφορία αυτή είναι δυνατόν να θίξει τα έννομα συμφέροντα του ενδιαφερόμενου προσώπου και την αποτελεσματικότητα της έρευνας και των μέτρων που πρέπει να ληφθούν επακολούθως, ή τις ενδεχόμενες απαιτήσεις εμπιστευτικότητας.».

12) Το άρθρο 12 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 10 και 11 του παρόντος κανονισμού και των διατάξεων του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96, η Υπηρεσία μπορεί να διαβιβάζει εγκαίρως στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών πληροφορίες συλλεγείσες κατά τη διάρκεια εξωτερικών ερευνών, ώστε να μπορέσουν να προβούν στις κατάλληλες ενέργειες σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο. Μπορεί επίσης να διαβιβάζει αυτές τις πληροφορίες στο ενδιαφερόμενο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό.»·

β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Οι αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, εκτός εάν δεν το επιτρέπει το εθνικό δίκαιο, ενημερώνουν την Υπηρεσία αμελλητί και σε κάθε περίπτωση εντός δωδεκαμήνου από την παραλαβή των πληροφοριών που διαβιβάζονται σε αυτές σύμφωνα με το παρόν άρθρο, σχετικά με τα μέτρα που έλαβαν βάσει των εν λόγω πληροφοριών.»·

γ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«5. Η Υπηρεσία μπορεί να παρέχει σχετικές πληροφορίες στο δίκτυο Eurofisc το οποίο δημιουργήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 904/2010. Οι συντονιστές του τομέα εργασίας του Eurofisc μπορούν να διαβιβάζουν σχετικές πληροφορίες από το δίκτυο Eurofisc στην Υπηρεσία, υπό τους όρους του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 904/2010.».

13) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 12α

Υπηρεσίες για τον συντονισμό της καταπολέμησης της απάτης

1. Κάθε κράτος μέλος για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ορίζει υπηρεσία ("υπηρεσία για τον συντονισμό της καταπολέμησης της απάτης") η οποία διευκολύνει την αποτελεσματική συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών επιχειρησιακού χαρακτήρα, με την Υπηρεσία ("υπηρεσία για τον συντονισμό της καταπολέμησης της απάτης"). Εφόσον ενδείκνυται, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, η υπηρεσία για τον συντονισμό της καταπολέμησης της απάτης μπορεί να θεωρείται αρμόδια αρχή για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.

2. Κατόπιν αίτησης της Υπηρεσίας, προτού αποφασιστεί η κίνηση έρευνας, καθώς και κατά τη διάρκεια ή μετά το πέρας έρευνας, οι υπηρεσίες για τον συντονισμό της καταπολέμησης της απάτης παρέχουν ή συντονίζουν τη συνδρομή που απαιτείται ώστε η Υπηρεσία να εκτελεί τα καθήκοντά της αποτελεσματικά. Η συνδρομή αυτή αφορά ειδικότερα συνδρομή από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών που παρέχεται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφοι 5 και 6, το άρθρο 7 παράγραφος 3 και το άρθρο 8 παράγραφοι 2 και 3.

3. Οι υπηρεσίες για τον συντονισμό της καταπολέμησης της απάτης μπορούν να παρέχουν συνδρομή στην Υπηρεσία, κατόπιν αίτησής της, ώστε να μπορεί να ασκεί δραστηριότητες συντονισμού σύμφωνα με το άρθρο 12β, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, οριζόντιας συνεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των υπηρεσιών για τον συντονισμό της καταπολέμησης της απάτης.

Άρθρο 12β

Δραστηριότητες συντονισμού

1. Δυνάμει του άρθρου 1 παράγραφος 2, η Υπηρεσία μπορεί να οργανώνει και να διευκολύνει τη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών, των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών, καθώς και, σύμφωνα με τις ισχύουσες συμφωνίες συνεργασίας και αμοιβαίας συνδρομής και κάθε άλλο ισχύον νομικό μέσο, των αρχών τρίτης χώρας και διεθνών οργανισμών. Για τον σκοπό της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, οι συμμετέχουσες αρχές και η Υπηρεσία μπορούν να συλλέγουν, να αναλύουν και να ανταλλάσσουν πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων επιχειρησιακών πληροφοριών. Οι υπάλληλοι της Υπηρεσίας μπορούν να συνοδεύουν τις αρμόδιες αρχές που διεξάγουν ερευνητικές δραστηριότητες κατόπιν αίτησης των εν λόγω αρχών. Εφαρμόζονται το άρθρο 6, το άρθρο 7 παράγραφοι 6 και 7, το άρθρο 8 παράγραφος 3 και το άρθρο 10.

2. Η Υπηρεσία, κατά περίπτωση, καταρτίζει έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες συντονισμού που έχουν διενεργηθεί και τη διαβιβάζει στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και στα ενδιαφερόμενα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς.

3. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της άσκησης από την Υπηρεσία των εξουσιών που έχουν ανατεθεί στην Επιτροπή σε ειδικές διατάξεις οι οποίες διέπουν την αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των διοικητικών αρχών των κρατών μελών και τη συνεργασία μεταξύ των αρχών αυτών και της Επιτροπής.

4. Η Υπηρεσία μπορεί να συμμετέχει σε κοινές ομάδες ερευνών που συγκροτούνται σύμφωνα με το εφαρμοστέο ενωσιακό δίκαιο και στο πλαίσιο αυτό να ανταλλάσσει επιχειρησιακές πληροφορίες που αποκτά δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 12γ

Γνωστοποίηση αξιόποινης συμπεριφοράς στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία

1. Η Υπηρεσία υποβάλλει έκθεση στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, για κάθε αξιόποινη συμπεριφορά ως προς την οποία η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα μπορούσε να ασκήσει την αρμοδιότητά της σύμφωνα με το κεφάλαιο IV του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939. Η γνωστοποίηση αποστέλλεται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση πριν ή κατά τη διάρκεια της έρευνας της Υπηρεσίας.

2. Η γνωστοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνει τουλάχιστον περιγραφή των πραγματικών περιστατικών, καθώς και εκτίμηση της ζημίας που προκλήθηκε ή ενδέχεται να προκληθεί, τον πιθανό νομικό χαρακτηρισμό και κάθε διαθέσιμη πληροφορία σχετικά με δυνητικά θύματα, υπόπτους ή τυχόν άλλα εμπλεκόμενα πρόσωπα.

3. Η Υπηρεσία δεν υποχρεούται να γνωστοποιεί στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία προδήλως ανυπόστατους ισχυρισμούς.

4. Όταν οι πληροφορίες που λαμβάνει η Υπηρεσία δεν περιλαμβάνουν τα στοιχεία που παρατίθενται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και δεν βρίσκεται σε εξέλιξη έρευνα της Υπηρεσίας, η Υπηρεσία μπορεί να προβεί σε προκαταρκτική αξιολόγηση των ισχυρισμών. Η αξιολόγηση διεξάγεται χωρίς χρονοτριβή και, σε κάθε περίπτωση, εντός δύο μηνών από τη λήψη των πληροφοριών. Κατά τη διάρκεια της εν λόγω αξιολόγησης, εφαρμόζονται το άρθρο 6 και το άρθρο 8 παράγραφος 2. Σε συνέχεια της προκαταρκτικής αξιολόγησης, η Υπηρεσία προβαίνει σε γνωστοποίηση στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία κάθε αξιόποινης συμπεριφοράς όπως ορίζεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

5. Στην περίπτωση που η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου αξιόποινη συμπεριφορά αποκαλυφθεί κατά τη διάρκεια έρευνας που διεξάγει η Υπηρεσία, και η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία κινήσει έρευνα σε συνέχεια της γνωστοποίησης που αναφέρεται στην εν λόγω παράγραφο, η Υπηρεσία διακόπτει την έρευνα που διενεργεί στα ίδια πραγματικά περιστατικά εκτός εάν ισχύουν τα προβλεπόμενα στο άρθρο 12ε ή 12στ.

Για τους σκοπούς της εφαρμογής του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, η Υπηρεσία επαληθεύει, σύμφωνα με το άρθρο 12ζ παράγραφος 2, μέσω του συστήματος διαχείρισης υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, αν η Εισαγγελία διενεργεί έρευνα. Η Υπηρεσία μπορεί να ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία ανταποκρίνεται στην αίτηση εντός προθεσμίας που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 12ζ.

6. Τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί της Ένωσης μπορούν να ζητούν από την Υπηρεσία να διεξάγει προκαταρκτική αξιολόγηση ισχυρισμών που γνωστοποιούνται σε αυτά. Για τους σκοπούς των αιτήσεων αυτών, εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών οι παράγραφοι 1 ως 4. Η Υπηρεσία ενημερώνει το ενδιαφερόμενο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό σχετικά με τα αποτελέσματα της προκαταρκτικής αξιολόγησης, εκτός εάν η παροχή αυτών των πληροφοριών μπορεί να θέσει σε κίνδυνο έρευνα της Υπηρεσίας ή της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

7. Στην περίπτωση που, κατόπιν της γνωστοποίησης στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία σύμφωνα με το παρόν άρθρο, η Υπηρεσία περατώσει την έρευνά της, δεν εφαρμόζονται το άρθρο 9 παράγραφος 4 και το άρθρο 11.

Άρθρο 12δ

Αποφυγή αλληλεπικαλύψεων των ερευνών

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 12ε και 12στ, ο γενικός διευθυντής διακόπτει έρευνα που διενεργείται και δεν κινεί νέα έρευνα δυνάμει του άρθρου 5, όταν η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία διεξάγει έρευνα σχετικά με τα ίδια πραγματικά περιστατικά. Ο γενικός διευθυντής ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία σχετικά με κάθε απόφαση διακοπής που λαμβάνεται για τους λόγους αυτούς.

Για τους σκοπούς της εφαρμογής του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, η Υπηρεσία επαληθεύει, σύμφωνα με το άρθρο 12ζ παράγραφος 2 μέσω του συστήματος διαχείρισης υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, αν η Εισαγγελία διενεργεί έρευνα. Η Υπηρεσία μπορεί να ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία ανταποκρίνεται στην αίτηση εντός προθεσμίας που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 12ζ.

Σε περίπτωση που η Υπηρεσία διακόψει έρευνα που διενεργείται την σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, δεν εφαρμόζονται το άρθρο 9 παράγραφος 4 και το άρθρο 11.

2. Προκειμένου να δώσει τη δυνατότητα στην Υπηρεσία να εξετάσει τις ενδεδειγμένες διοικητικές ενέργειες σύμφωνα με την εντολή της, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία δύναται να παρέχει τις σχετικές πληροφορίες στην Υπηρεσία στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία έχει αποφασίσει να μην διεξαγάγει έρευνα ή έχει θέσει την υπόθεση στο αρχείο. Όταν περιέλθουν εις γνώσιν της Υπηρεσίας νέα πραγματικά περιστατικά τα οποία δεν ήταν γνωστά στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία κατά τον χρόνο που ελήφθη η απόφαση αρχειοθέτησης της υπόθεσης σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939, ο γενικός διευθυντής δύναται να ζητήσει από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία να επανεκκινήσει έρευνα σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού.

Άρθρο 12ε

Υποστήριξη της Υπηρεσίας στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία

1. Κατά τη διάρκεια έρευνας που διεξάγεται από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και κατόπιν αίτησης της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939, η Υπηρεσία, σύμφωνα με την εντολή της, υποστηρίζει ή συμπληρώνει τη δραστηριότητα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, ιδίως με τους εξής τρόπους:

α) παροχή πληροφοριών, αναλύσεων (συμπεριλαμβανομένων των εγκληματολογικών αναλύσεων), εμπειρογνωσίας και επιχειρησιακής υποστήριξης·

β) διευκόλυνση του συντονισμού για συγκεκριμένες ενέργειες μεταξύ των αρμόδιων εθνικών διοικητικών αρχών και των οργάνων της Ένωσης·

γ) διεξαγωγή διοικητικών ερευνών.

Όταν παρέχει υποστήριξη στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, η Υπηρεσία δεν εκτελεί πράξεις ή μέτρα που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την έρευνα ή τη δίωξη.

2. Αίτηση αναφερόμενη στην παράγραφο 1 διαβιβάζεται γραπτώς και προσδιορίζει τουλάχιστον:

α) τις πληροφορίες σχετικά με την έρευνα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας καθ' όσον έχουν συνάφεια με τον σκοπό της αίτησης·

β) τα μέτρα τα οποία ζητεί η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία να υλοποιηθούν από την Υπηρεσία·

γ) κατά περίπτωση, το προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα για τη διεκπεραίωση του αιτήματος.

Όταν απαιτείται, η Υπηρεσία μπορεί να ζητήσει πρόσθετες πληροφορίες.

3. Με σκοπό την προστασία του παραδεκτού των αποδεικτικών στοιχείων, καθώς και των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των διαδικαστικών εγγυήσεων, όταν η Υπηρεσία εκτελεί, στο πλαίσιο της εντολής της, μέτρα στήριξης που αιτήθηκε η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία δυνάμει του παρόντος άρθρου, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και η Υπηρεσία, ενεργώντας σε στενή συνεργασία, διασφαλίζουν την τήρηση των εφαρμοστέων διαδικαστικών εγγυήσεων που προβλέπονται στο κεφάλαιο VI του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939.

Άρθρο 12στ

Συμπληρωματικές έρευνες

1. Όταν η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία διενεργεί έρευνα και ο γενικός διευθυντής κρίνει, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, ότι θα πρέπει και από την Υπηρεσία να κινηθεί έρευνα, σύμφωνα με την εντολή της Υπηρεσίας, με σκοπό τη διευκόλυνση της λήψης προληπτικών μέτρων ή της εκτέλεσης δημοσιονομικών, πειθαρχικών ή διοικητικών ενεργειών, η Υπηρεσία ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία γραπτώς, προσδιορίζοντας τη φύση και τον σκοπό της έρευνας.

Μετά τη λήψη της εν λόγω ενημέρωσης και εντός προθεσμίας που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 12ζ, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί να προβάλει αντίρρηση στην κίνηση έρευνας ή στην εκτέλεση ορισμένων ενεργειών που αφορούν την έρευνα. Όταν η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία προβάλλει αντίρρηση στην κίνηση έρευνας ή στην εκτέλεση ορισμένων ενεργειών που αφορούν έρευνα, ενημερώνει την Υπηρεσία χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση όταν παύσουν να ισχύουν οι λόγοι για τους οποίους προέβαλε αντίρρηση.

Στην περίπτωση που η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία δεν προβάλει αντίρρηση εντός της προθεσμίας που τίθεται σύμφωνα με το άρθρο 12, η Υπηρεσία μπορεί να κινήσει έρευνα, την οποία διεξάγει σε συνεχή διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία. Εάν η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία προβάλει σε μεταγενέστερο χρόνο σχετική αντίρρηση, η Υπηρεσία αναστέλλει ή διακόπτει την έρευνά της, ή δεν προβαίνει σε ορισμένες ενέργειες που αφορούν την έρευνα.

2. Στην περίπτωση που η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, στο πλαίσιο απάντησης σε αίτηση για παροχή πληροφοριών που έχει υποβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 12δ, ενημερώσει την Υπηρεσία ότι δεν διεξάγει έρευνα και στη συνέχεια κινήσει έρευνα σχετικά με τα ίδια πραγματικά περιστατικά, ενημερώνει την Υπηρεσία αμελλητί. Εάν, μετά τη λήψη της εν λόγω ενημέρωσης, ο γενικός διευθυντής κρίνει ότι η έρευνα που έχει κινήσει η Υπηρεσία θα πρέπει να συνεχιστεί με σκοπό τη διευκόλυνση της λήψης προληπτικών μέτρων ή της εκτέλεσης δημοσιονομικών, πειθαρχικών ή διοικητικών ενεργειών, εφαρμόζεται η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 12ζ

Διακανονισμοί εργασίας και ανταλλαγή πληροφοριών με την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία

1. Η Υπηρεσία συμφωνεί με την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία σχετικά με τους διακανονισμούς εργασίας. Στους εν λόγω διακανονισμούς εργασίας προβλέπονται, μεταξύ άλλων, πρακτικές ρυθμίσεις για την ανταλλαγή πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, πληροφοριών επιχειρησιακού, στρατηγικού ή τεχνικού χαρακτήρα και διαβαθμισμένων πληροφοριών και συμπληρωματικές έρευνες.

Οι διακανονισμοί εργασίας περιλαμβάνουν αναλυτικές ρυθμίσεις σχετικά με τη συνεχή ανταλλαγή πληροφοριών κατά τη διάρκεια της λήψης και επαλήθευσης ισχυρισμών για τον σκοπό του προσδιορισμού της αρμοδιότητας κατά τη διάρκεια ερευνών. Περιλαμβάνουν επίσης ρυθμίσεις για τη διαβίβαση πληροφοριών μεταξύ της Υπηρεσίας και της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, όταν η Υπηρεσία ενεργεί υποστηρικτικά ή συμπληρωματικά προς την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία. Προβλέπουν δε προθεσμίες για την ανταπόκριση στις εκατέρωθεν αιτήσεις.

Η Υπηρεσία και η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία συμφωνούν σχετικά με τις προθεσμίες και τις λεπτομερείς ρυθμίσεις, σύμφωνα με το άρθρο 12γ παράγραφος 5, το άρθρο 12δ παράγραφος 1 και το άρθρο 12στ παράγραφος 1. Μέχρι την επίτευξη της συμφωνίας αυτής, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία ανταποκρίνεται χωρίς καθυστέρηση στις αιτήσεις της Υπηρεσίας και, σε κάθε περίπτωση, εντός 10 εργάσιμων ημερών από την υποβολή αίτησης που αναφέρεται στο άρθρο 12γ παράγραφος 5 και στο άρθρο 12δ παράγραφος 1 και εντός 20 εργάσιμων ημερών από αίτηση ενημέρωσης όπως αναφέρεται στο άρθρο 12στ παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο.

Πριν την έγκριση των διακανονισμών εργασίας με την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, ο γενικός διευθυντής αποστέλλει το σχέδιο στην επιτροπή εποπτείας και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο προς ενημέρωση. Η επιτροπή εποπτείας γνωμοδοτεί χωρίς καθυστέρηση.

2. Η Υπηρεσία έχει έμμεση πρόσβαση στις πληροφορίες του συστήματος διαχείρισης υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας βάσει συστήματος σύμπτωσης / απουσίας σύμπτωσης (hit/no-hit).

Κάθε φορά που εντοπίζεται αντιστοιχία μεταξύ των δεδομένων που εισάγονται στο σύστημα διαχείρισης υποθέσεων από την Υπηρεσία και των δεδομένων που τηρούνται από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, η ύπαρξη της αντιστοιχίας γνωστοποιείται τόσο στην Υπηρεσία όσο και στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία. Η Υπηρεσία λαμβάνει τα ενδεδειγμένα μέτρα ώστε να μπορεί η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες του συστήματος διαχείρισης υποθέσεών της βάσει συστήματος σύμπτωσης / απουσίας σύμπτωσης (hit/no-hit).

Οι τεχνικές πτυχές και οι πτυχές ασφαλείας της αμοιβαίας πρόσβασης στα συστήματα διαχείρισης υποθέσεων, συμπεριλαμβανομένων των εσωτερικών διαδικασιών με τις οποίες διασφαλίζεται ότι κάθε πρόσβαση είναι δεόντως αιτιολογημένη για την εκτέλεση των καθηκόντων τους και τεκμηριωμένη, καθορίζονται στις ρυθμίσεις εργασίας.

3. Ο γενικός διευθυντής και ο Ευρωπαίος Γενικός Εισαγγελέας συνεδριάζουν τουλάχιστον μία φορά ετησίως για να συζητήσουν θέματα κοινού ενδιαφέροντος.».

14) Στο άρθρο 13 παράγραφος 1, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Στο πλαίσιο της εντολής της να προστατεύει τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης, η Υπηρεσία συνεργάζεται, κατά περίπτωση, με τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Ποινικής Δικαιοσύνης (Eurojust) και τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (Ευρωπόλ). Εφόσον απαιτείται για τη διευκόλυνση της εν λόγω συνεργασίας, η Υπηρεσία συμφωνεί με την Eurojust και την Ευρωπόλ σχετικά με διοικητικούς διακανονισμούς. Οι εν λόγω διακανονισμοί εργασίας είναι δυνατόν να αφορούν την ανταλλαγή πληροφοριών επιχειρησιακού, στρατηγικού ή τεχνικού χαρακτήρα, περιλαμβανομένων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και διαβαθμισμένων πληροφοριών και, εφόσον ζητηθούν, εκθέσεων προόδου.».

15) Το άρθρο 15 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η επιτροπή εποπτείας παρακολουθεί τακτικά την εκτέλεση από την Υπηρεσία των ερευνητικών της καθηκόντων, προκειμένου να ενισχύσει την ανεξαρτησία της Υπηρεσίας κατά την ορθή άσκηση των αρμοδιοτήτων που της ανατίθενται δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

Η επιτροπή εποπτείας παρακολουθεί ιδίως τις εξελίξεις όσον αφορά την εφαρμογή των διαδικαστικών εγγυήσεων και τη διάρκεια των ερευνών.

Η επιτροπή εποπτείας απευθύνει στον γενικό διευθυντή γνωμοδοτήσεις, καθώς και συστάσεις κατά περίπτωση, μεταξύ άλλων όσον αφορά τους απαιτούμενους πόρους για τη διενέργεια του ερευνητικού έργου της Υπηρεσίας, τις προτεραιότητες της Υπηρεσίας σε θέματα ερευνών και τη διάρκεια των ερευνών. Οι εν λόγω γνωμοδοτήσεις εκδίδονται με δική της πρωτοβουλία, κατόπιν αιτήσεως του γενικού διευθυντή ή κατόπιν αιτήσεως θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού, χωρίς ωστόσο να παρεμποδίζουν τις διεξαγόμενες έρευνες.

Η Υπηρεσία δημοσιεύει στον ιστότοπό της τις απαντήσεις της στις γνώμες που εκδίδει η επιτροπή εποπτείας.

Αντίγραφο των γνωμοδοτήσεων που εκδίδονται σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο παρέχεται στα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς.

Στην επιτροπή εποπτείας χορηγείται πρόσβαση στο σύνολο των πληροφοριών και των εγγράφων που αυτή θεωρεί ότι απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων της, συμπεριλαμβανομένων των εκθέσεων και των συστάσεων για περατωθείσες έρευνες και για αρχειοθετημένες υποθέσεις, χωρίς ωστόσο να παρεμποδίζει τις διεξαγόμενες έρευνες και με τη δέουσα προσοχή στις απαιτήσεις περί εμπιστευτικότητας και προστασίας των δεδομένων.»·

β) στην παράγραφο 8, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«8. Η επιτροπή εποπτείας ορίζει τον πρόεδρό της. Εγκρίνει τον εσωτερικό κανονισμό της, ο οποίος, προτού υιοθετηθεί, υποβάλλεται προς ενημέρωση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και τον Ευρωπαίο Επόπτη Προστασίας Δεδομένων. Οι συνεδριάσεις της επιτροπής εποπτείας συγκαλούνται κατόπιν πρωτοβουλίας του προέδρου της ή του γενικού διευθυντή. Συνεδριάζει τουλάχιστον δέκα φορές τον χρόνο. Η επιτροπή εποπτείας λαμβάνει τις αποφάσεις της με την πλειοψηφία των μελών που την απαρτίζουν. Η γραμματειακή της υποστήριξη παρέχεται από την Επιτροπή και σε στενή συνεργασία με την επιτροπή εποπτείας. Πριν από τον διορισμό μέλους του προσωπικού στη γραμματεία, ζητείται η γνώμη της επιτροπής εποπτείας και οι απόψεις της λαμβάνονται υπόψη. Η γραμματεία ενεργεί βάσει των υποδείξεων της επιτροπής εποπτείας και ανεξάρτητα από την Επιτροπή. Με την επιφύλαξη του ελέγχου που ασκεί στον προϋπολογισμό της επιτροπής εποπτείας και της γραμματείας της, η Επιτροπή δεν παρεμβαίνει στα καθήκοντα παρακολούθησης με τα οποία είναι επιφορτισμένη η επιτροπή εποπτείας.».

16) Στο άρθρο 16, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή συναντούν τον γενικό διευθυντή άπαξ του έτους για ανταλλαγή απόψεων σε πολιτικό επίπεδο, προκειμένου να συζητήσουν την πολιτική της Υπηρεσίας όσον αφορά μεθόδους πρόληψης και καταπολέμησης της απάτης, της διαφθοράς ή κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης. Η επιτροπή εποπτείας συμμετέχει στην ανταλλαγή απόψεων. Ο Ευρωπαίος Γενικός Εισαγγελέας καλείται να παραστεί στην ανταλλαγή απόψεων. Εκπρόσωποι του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, της Eurojust και της Ευρωπόλ μπορούν να κληθούν να παραστούν ad hoc κατόπιν αιτήματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου, της Επιτροπής, του γενικού διευθυντή ή της επιτροπής εποπτείας.

2. Στο πλαίσιο του στόχου της παραγράφου 1, η ανταλλαγή απόψεων μπορεί να αφορά οποιοδήποτε θέμα επί του οποίου συμφωνούν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή. Ειδικότερα, η ανταλλαγή απόψεων μπορεί να αφορά:

α) τις στρατηγικές προτεραιότητες όσον αφορά τις πολιτικές της Υπηρεσίας στον τομέα των ερευνών·

β) τις γνωμοδοτήσεις και τις εκθέσεις δραστηριοτήτων της επιτροπής εποπτείας που προβλέπονται στο άρθρο 15·

γ) τις εκθέσεις του γενικού διευθυντή δυνάμει του άρθρου 17 παράγραφος 4 και, κατά περίπτωση, κάθε άλλη έκθεση των θεσμικών οργάνων σχετικά με την εντολή της Υπηρεσίας·

δ) το πλαίσιο των σχέσεων μεταξύ της Υπηρεσίας και των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών, ιδίως της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, συμπεριλαμβανομένων τυχόν οριζόντιων και συστημικών ζητημάτων που ανακύπτουν κατά τη συνέχεια που δίδεται στις τελικές εκθέσεις ερευνών της Υπηρεσίας·

ε) το πλαίσιο των σχέσεων μεταξύ της Υπηρεσίας και των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων τυχόν οριζόντιων και συστημικών ζητημάτων που ανακύπτουν κατά τη συνέχεια που δίδεται στις τελικές εκθέσεις ερευνών της Υπηρεσίας·

στ) τις σχέσεις μεταξύ της Υπηρεσίας και των αρμόδιων αρχών τρίτων χωρών, καθώς και διεθνών οργανισμών, στο πλαίσιο των διακανονισμών που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό·

ζ) την αποτελεσματικότητα του έργου της Υπηρεσίας όσον αφορά την εκπλήρωση της αποστολής της.».

17) Το άρθρο 17 τροποποιείται ως εξής:

α) οι παράγραφοι 2 έως 5 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Προκειμένου να προβεί στον διορισμό νέου γενικού διευθυντή, η Επιτροπή δημοσιεύει πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Η εν λόγω δημοσίευση πραγματοποιείται το αργότερο έξι μήνες πριν από τη λήξη της θητείας του εν ενεργεία γενικού διευθυντή. Η Επιτροπή καταρτίζει κατάλογο υποψηφίων που διαθέτουν τα κατάλληλα προσόντα. Αφού διατυπωθεί ευνοϊκή γνώμη της επιτροπής εποπτείας για τη διαδικασία επιλογής που εφαρμόζει η Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο συμφωνούν εν ευθέτω χρόνω κατάλογο με τους τρεις επικρατέστερους υποψηφίους από τον πίνακα κατάλληλων υποψηφίων που κατήρτισε η Επιτροπή. Η Επιτροπή διορίζει τον γενικό διευθυντή από τον συγκεκριμένο κατάλογο επικρατέστερων.

3. Ο γενικός διευθυντής δεν ζητεί ούτε δέχεται εντολές από οιαδήποτε κυβέρνηση ή οιοδήποτε θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων του που αφορούν την έναρξη και διενέργεια εσωτερικών και εξωτερικών ερευνών ή δραστηριοτήτων συντονισμού, ή τη σύνταξη εκθέσεων μετά την ολοκλήρωση των εν λόγω ερευνών ή δραστηριοτήτων συντονισμού. Εάν ο γενικός διευθυντής κρίνει ότι κάποιο μέτρο που έλαβε η Επιτροπή θέτει σε κίνδυνο την ανεξαρτησία του, ενημερώνει αμέσως την επιτροπή εποπτείας και αποφασίζει αν θα προσφύγει κατά της Επιτροπής ενώπιον του ΔΕΕ.

4. Ο γενικός διευθυντής υποβάλλει τακτικά, και τουλάχιστον ετησίως, εκθέσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή και στο Ελεγκτικό Συνέδριο σχετικά με τα πορίσματα των ερευνών που διενεργήθηκαν από την Υπηρεσία, τα ληφθέντα μέτρα και τις δυσκολίες που ανέκυψαν, σεβόμενος τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των ερευνών, τα νόμιμα δικαιώματα των ενδιαφερομένων και των πληροφοριοδοτών και, κατά περίπτωση, το εφαρμοστέο στις δικαστικές διαδικασίες εθνικό δίκαιο. Οι εν λόγω εκθέσεις περιλαμβάνουν επίσης αξιολόγηση των μέτρων που έλαβαν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί, κατόπιν των εκθέσεων και των συστάσεων που συνέταξε η Υπηρεσία.

4α. Κατόπιν αιτήματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου, στο πλαίσιο των δικαιωμάτων δημοσιονομικού ελέγχου τους, ο γενικός διευθυντής μπορεί να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τις δραστηριότητες της Υπηρεσίας, σεβόμενος τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των ερευνών και των επακόλουθων διαδικασιών. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μεριμνούν για την διασφάλιση της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που παρέχονται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο.

5. Ο γενικός διευθυντής ενημερώνει περιοδικά την επιτροπή εποπτείας σχετικά με τις δραστηριότητες της Υπηρεσίας, την εκτέλεση των ερευνητικών της καθηκόντων και τις αναληφθείσες ενέργειες σε συνέχεια των ερευνών.

Ο γενικός διευθυντής ενημερώνει περιοδικά την επιτροπή εποπτείας σχετικά με:

α) υποθέσεις στις οποίες δεν τηρήθηκαν οι συστάσεις του γενικού διευθυντή·

β) υποθέσεις στις οποίες διαβιβάστηκαν πληροφορίες σε δικαστικές αρχές των κρατών μελών ή στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία·

γ) υποθέσεις για τις οποίες δεν κινήθηκε έρευνα και υποθέσεις που αρχειοθετήθηκαν·

δ) τη διάρκεια των ερευνών σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 8.»·

β) η παράγραφος 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«7. Ο γενικός διευθυντής θεσπίζει εσωτερική συμβουλευτική και εποπτική διαδικασία, συμπεριλαμβανομένου ελέγχου νομιμότητας, όσον αναφορά μεταξύ άλλων την τήρηση των διαδικαστικών εγγυήσεων και των θεμελιωδών δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων και του εθνικού δικαίου του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, έχοντας ιδίως υπόψη το άρθρο 11 παράγραφος 2. Ο έλεγχος νομιμότητας διενεργείται από υπαλλήλους της Υπηρεσίας που είναι εμπειρογνώμονες σε νομικά θέματα και στις ερευνητικές διαδικασίες. Η γνωμοδότησή τους επισυνάπτεται στην τελική έκθεση της έρευνας.»·

γ) στην παράγραφο 8, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«8. Ο γενικός διευθυντής υιοθετεί κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις διαδικασίες έρευνας για τους υπαλλήλους της Υπηρεσίας. Αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές συνάδουν με τον παρόντα κανονισμό και καλύπτουν, μεταξύ άλλων:

α) τις πρακτικές που πρέπει να τηρούνται κατά την εκτέλεση της εντολής της Υπηρεσίας·

β) τους λεπτομερείς κανόνες που διέπουν τις διαδικασίες ερευνών·

γ) τις διαδικαστικές εγγυήσεις·

δ) λεπτομέρειες των εσωτερικών συμβουλευτικών και εποπτικών διαδικασιών, συμπεριλαμβανομένου του ελέγχου νομιμότητας·

ε) την προστασία των δεδομένων και τις πολιτικές που αφορούν την επικοινωνία και την πρόσβαση σε έγγραφα, όπως ορίζει το άρθρο 10 παράγραφος 3β·

στ) τις σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.»·

δ) στην παράγραφο 9, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«9. Η Επιτροπή ζητεί τη γνώμη της επιτροπής εποπτείας προτού επιβάλει οιαδήποτε πειθαρχική κύρωση στον γενικό διευθυντή ή άρει την ασυλία του.».

18) Το άρθρο 19 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 19

Έκθεση αξιολόγησης και ενδεχόμενη επανεξέταση

1. Το αργότερο πέντε έτη μετά την ημερομηνία που καθορίζεται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 120 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση αξιολόγησης σχετικά με την εφαρμογή και τον αντίκτυπο του παρόντος κανονισμού, ιδίως σε ό,τι αφορά την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα της συνεργασίας μεταξύ της Υπηρεσίας και της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας. Η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται από γνωμοδότηση της επιτροπής εποπτείας.

2. Το αργότερο δύο έτη μετά την υποβολή της έκθεσης αξιολόγησης σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο, η Επιτροπή υποβάλλει, εφόσον απαιτείται, νομοθετική πρόταση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για τον εκσυγχρονισμό του πλαισίου της Υπηρεσίας, η οποία περιλαμβάνει πρόσθετους ή αναλυτικότερους κανόνες αναφορικά με τη σύσταση της Υπηρεσίας, τα καθήκοντά της ή τις διαδικασίες που διέπουν τις δραστηριότητές της, με ιδιαίτερη έμφαση στη συνεργασία της με την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, στις διασυνοριακές έρευνες και στις έρευνες σε κράτη μέλη που δεν συμμετέχουν στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ωστόσο, τα άρθρα 12γ έως 12στ του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013, όπως εισήχθησαν στο άρθρο 1 σημείο 13 του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται από ημερομηνία που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 120 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 23 Δεκεμβρίου 2020.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*
D. M. SASSOLI	M. ROTH